

CLASS STRUGGLE

الصراع الطبقي

طبقاتی جدوجہد

KLASNA BORBA
SINIF MÜCADELESİ

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI
(marxist-leninistene)

FREMMEARBEIDERUTGAVE

Argang 1 — Nr. 1

1977 — Kr. 2,—

Police protect Nazi Saboteurs in Tromsø

On the evening of Sunday February 20th, the Oktober bookshop and a building nearby were dynamited by saboteurs. Both acts of sabotage aimed at creating a fire in the buildings. In the building with the Oktober bookshop the electrical mains were smashed and the people from the electricity firm say it is a miracle that the short-circuited cables did not light a fire.

The acts of sabotage were carried out by a gang which has been active in Tromsø for a long period of time. It is constituted by well-known neo-nazis from «Norsk Front» and other brown elements. Among them is Øivind Lorentzen, a neo-nazi who last year stabbed and almost killed a youth in broad daylight in Bodø. Over a long period of time this gang has carried out provocations in Tromsø, but the police have not lifted a finger to investigate charges filed against them. It is also clear that the police keep a protective hand over them in connection with the sabotage by dynamite. The same provocateurs, who have attacked anti-imperialists demonstrating against the zionist film «Victory in Entebbe», have been presented in bourgeois papers as «street heroes» and «ordinary people who clean up».

In connection with the dynamiting, the AKP(m-l)/Tromsø-branch has published a press communique establishing the fact that «it is in the interest of all democratically inclined people to stop this fascist gang. Only chance has prevented them from murdering people with their stabbing, their chains and their explosives. Do not let them have any 'next time'. Stop them now! Stop the terrorism! Demand complete investigations! Stop the neo-nazis! Ban 'Norsk Front'!»

FREMMEARBEIDERFORENINGAS STØTTE TIL
KAMPEN MOT KOLONIALISME OG SIONISME:

Regjeringa ønsker å kneble FAF

SE SIDE 6 OG 7

«Hold kjeft,
hun skal
sendes heim»

Det var svaret Rasphal Singh Bal fra India fikk på Fornebu flyplass, da han protesterte mot at hans kone blei sendt heim til India etter at de hadde møtt hverandre i ti minutter på flyplassen. Den rasistiske behandlingen av det indiske ekteparet er i sterk kontrast til hele det norske «retts»-apparatets anstrengelser for å finne et smutthull i loven for morderagenten Sylvia Rafael. På midtsidene i denne avisa viser vi hvordan den åpne rasismen fra nazistene i «Norsk Front» og den norske regjeringens rasismen er to sider av samme sak. Rasphal Singh Bal forteller mer om sitt møte med det norske «demokratiet». (Foto: Klassekampen)

المغرب
نظام الملك الحسن
الفاشيستي يضع المئات
من الثوريين في السجون
SIDE 13

خواتین کی جدوجہد کا
عالمی دن آٹھ مارچ
SIDE 5

Derfor hater borgerskapet AKP(m-l)

Du har ikke vært fremmedarbeider i Norge lenge før du blir advart av borgerskapet, av borgernes aviser og av borgernes løpegutter i Det norske arbeiderparti, SV og «NKP»: Pass deg for AKP(m-l)! Hvorfor hater borgerskapet AKP(m-l)?

«Et spøkelse er på ferde i Europa — kommunismens spøkelse. Alle makter i det gamle Europa har sluttet seg sammen til en hellig klappjakt på dette spøkelsen» — slik innledet Marx og Engels «Det kommunistiske manifest» i 1848. Borgerskapet hater AKP(m-l) som de overalt og alltid hater kommunismens «spøkelse» — som varsler deres egen undergang.

— Fordi AKP(m-l) eller Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) er et revolusjonært parti som stiller seg i spissen for arbeiderklassens kamp mot utbytting og undertrykking.

— Fordi AKP(m-l) forsvaret den kommunistiske teorien, marxismen-leninismen-Mao Tse-tungs tenkning, mot alle forsøk fra borgerskapets agenter i arbeiderbevegelsen på å forfalske og ufarliggjøre den.

— Fordi AKP(m-l) konsekvent stempler de falske «arbeiderlederne» i fagforeningsbyråkratiet og lederne i partier som DNA, SV og «NKP» som klasseforrædere.

— Fordi AKP(m-l) er det eneste partiet som reiser kamp mot begge de imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet, og mot all imperialisme, kolonialisme og sionisme.

— Fordi AKP(m-l) er det eneste partiet som forsvaret den proletariske internasjonalismen og kjemper mot all rasisme og sjåvinisme, for enhet i arbeiderklassen på tvers av nasjonaliteter. Vi fordømmer innvandringsstoppen og visumtvangen som rasistiske overgrep. Vi krever forbud mot nynazistenes parti, Norsk Front og deres rasistiske propaganda.

— Fordi AKP(m-l) er det eneste partiet som forsvaret den sosialistiske oppbygginga i Folkets Albania og Folkets Kina.

— Fordi AKP(m-l) er det eneste partiet som konsekvent støtter frigjøringsbevegelsene i andre land som kjemper mot imperialisme og fascisme. Vi fordømmer norske myndigheters trakassering av politiske flyktninger fra disse landene.

— Fordi AKP(m-l) er det eneste partiet som fordømmer sioniststaten Israel og støtter det palestinske folkets kamp for et fritt Palestina, under frigjøringsfronten, PLOs ledelse.

— AKP(m-l) er arbeiderklassens parti i Norge. Bli med på en studiesirkel om partiets politikk. Slutt opp om AKP(m-l) og den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Arbeiderklassen og partiet trenger deg.

Mens hele det norske «retts»-apparatet settes på ende for å finne et smutthull i loven for morderagenten Sylvia Rafael, har en indisk kvinne som er gift med en indisk arbeider i Norge

ennå ikke fått annet enn tre måneders «turistvisum til landet. Nazi-partiets «Norsk Front» åpne rasisme og Nordliss regjeringsrasisme er to sider av samme sak.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave

Denne avisa er utgitt av Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge. Den er ei spesialutgave av partiets avis, Klassekampen, som spesielt henvender seg til fremmedarbeidere i Norge. I 1976 gav vi ut to slike prøvenummer av avisa, som blei solgt i 7000 og 6000 eksemplarer. Fra 1977 vil fremmed-

arbeiderutgava komme ut annen hver måned, seks ganger i året. Vi oppfordrer norske og utenlandske arbeidere til å spre denne avisa, til å skrive til oss, kritisere det som er dårlig og fortelle om hva dere synes er bra. Avisa vil i hovedsak komme ut på norsk, engelsk, urdu, arabisk, serbo-kroatisk og tyrkisk. Redaksjonen i Klassekampen

ZATO BURŽOAZIJA MRZI AKP(M-L)

Niste bili dugo u Norveškoj, dok te opomena buržoazija, buržoaske novine i sluge buržoazije u 'DNA', 'SV', i 'NKP' čuvati se AKP (m-l)! Zašto mrzi buržoazija AKP (m-l)?

'Ide fantom kroz Evrope — fantom komunizma. Sve sile u staroj Evropi su se ujedinile na lov ovom fantomu'. Tako su Marks i Engels počeli pisati knjigu 'Manifest komunističke partije' 1848, godine. Buržoazija mrzi AKP (m-l), kao što svuda i uvek mrzi 'fantom komunizma', koji preti njen položaj.

— Zato što AKP (m-l) — Komunistička partija Radnika (marksist-leninista) — je revolucionarna partija koja vodi borbu radnika protiv iskorišćenja i ugnjetavanja.

— Zato što AKP (m-l) brani komunističku ideologiju, marksizam-leninizam — filozofiju Mao Ce Tunga, protiv pokušaja falsifikacije buržoaskih agenta u očima radničkoj klasi.

— Zato što AKP (m-l) stoji istinito na strani radničke klase i njenih prijatelja, i zato što otkriva birokratskih rukovodioce sindikata, i rukovodioce u partijama DNA, SV i NKP u svom izdaničkom poslu kao radničke izdajice.

— Zato što AKP (m-l) je jedina partija koja se bori protiv obe

imperijalističke super sile, SAD i SSSR, i protiv imperijalizma, kolonijalizma i sionizma.

— Zato što AKP (m-l) je jedina partija koja brani proletarski inter. — nacijonaizam i koja se bori protiv rasizma i šovinizma, za jedinstvo u radničkoj klasi uprkos nacionalnosti. Optužimo zabranu uselsjenja i traženje vize kao rasističko vredenje. Zahtevamo zabranu partije novih nacista Norsk Front i njene rasističke propagande.

— Zato što je AKP (m-l) jedina partija koja brani socijalistiku izgradnju u Albaniji i u Kini.

— Zato što je AKP (m-l) jedina partija koja postojno podržava oslobodilački pokreti u zemljama koje se bore protiv imperijalizma i fašizma. Optužimo norveške vlasti zbog ugnjetavanja političkih begunca iz tih zemalja.

— Zato što AKP (m-l) je jedina partija koja optužuje sionističku državu Izrael, i koja podržava borbu palestinskog naroda za slobodu Palestinu pod rukovodstvu oslobodilačkog fronta PLO.

— AKP (m-l) je partija radničke klase u Norveškoj. Podi u grupno studiranje partijske politike. Budi član AKP (m-l) i član međunarodnog komunističkog pokreta. Radnička klasa i partija trebaju tebe.

BURJUVA ŠU SEBERLERDEN ÖTÜRÜ AKP(M-L)'DEN EDİYOR

Senin yabancı bir ülkeden işçi olarak gelişinle birlikte, Burjuva gazeteleri, Burjuvan koşan köpekleri, bunlar ki, Norveç işçi partisi (Det Norsk Arbeiderparti) Sosalist Demokratik Parti (SV) ve Norveç Komünist Partisi (NKP) hemen sana ihtarda bulunmaktadır: AKP (m-l)'ye karşı dikkatli ol! Neden burjuva AKP (m-l)'den bu kadar nefret etmektedir?

'Bütün Avrupa üzerinde bir hayalet gezinmektedir-Komünist heyulası. İhtiyar Avrupanın bütün kuvvetleri bu hayaletle karşı birleşmiş bulunuyorlar.'

— 'Bu anlam içinde Marx ve Engels, 'Komünist Manifesto-sunu' 1848 yılında dünya halkına sundular. Burjuva, AKP (m-l)'den nefret etmektedir. Her yerde olduğu gibi ve komünist 'Hayaletinden' nefret ettikleri gibi. Tabi kendi sonlarını gösteren bir ihtar olduğu için.

— Çünkü, AKP (m-l) veya, işçi komünist partisi (Marxist-Leninist) işçi sınıfının istismar ve baskı altına alınmasına karşı olduğundandır.

— Çünkü, AKP (m-l) komünist teoriyi mutlak biçimde savunur, Marxizm-Leninizm-Mao Tse Tung düşüncesini, Burjuvadan gelen ve işçi hareketi (işçi sendikaları) içine burjuva ajanlarının sahtekarlıklarını meydana çıkartıp ve onları dışsız bıraktığındandır.

— Çünkü, AKP (m-l) neticede, sahte 'İşçi liderlerinin' üstüne damgasını vurmakta, bunlarki, genellikle işçi sendikaları bürokratları arasında, DNP liderliklerinde bulunmakta, Ayrıca SV ve NKP'lerde işçi sınıfı hainleri olardı.

etmiş olduğundandır.

— Çünkü, AKP (m-l) emperyalizme, müstemlekecilğe, sionizme ve süper kuvvet olan Amerika birleşik devletleri ile Sovyetler emperyalizmine karşı mücadele veren tek parti olduğundandır.

— Çünkü, AKP (m-l) ploleter enternasyonalizmi tek savunan, ırkçılığa şövenizme karşı durarak, bütün ülkelerin işçilerinin birleşmesine çalışan tek parti olduğundandır. Biz yabancı işçileri durduran muhaceret kanununa ve viza mecburiyetine karşıyız. Biz bu uygulamaları ırkçılık olarak nitelendiriyoruz. Biz Norveç Cephesi adlı Nazi partisinin ve yaptığı ırkçı propagandanın yasaklanmasını istiyoruz.

— Çünkü, AKP (m-l) Çin de ve Arnavutluk ta sosyalizmin inşasını savunan tek parti olduğundandır.

— Çünkü, AKP (m-l) Emperyalizme ve Faşizme karşı kurtuluş savaşlarını veren halklara yardım eden tek parti olduğundandır. Norveç resmi makamlarının bu gibi ülkelerden gelen siyasi mültecilere karşı tatbik ettiği tefkif politikasını nefretle mahkûm ediyoruz.

— Çünkü, AKP (m-l) İsrail ve Sionizmi mahkûm eden ve Filistin halkının hür Filistin kurtuluşu için teşkilatlandırdığı Kurtuluş cephesi ile POL liderliğini destekliyen tek parti olduğundandır.

— AKP (m-l) Norveçte çalışan işçilerin partisidir. Partinin politikası hakkında inceleme çevrelerine dahil ol. AKP joEnternasyonal Komünist hareketine katıl. İşçi sınıfı ve Storrtisinin sana ihtiyacı vardır.

Kvinnenes internasjonale kampdag

I 1910 beslutta en internasjonal sosialistisk kvinnekongress å gjøre 8. mars til kvinnenes kampdag. Siden da har kvinner og menn verden over brukt dagen til å demonstrere mot all undertrykking av kvinnene, og samle støtte for kvinnenes krav.

I år blir det demonstrasjonstog og møter over hele Norge. Blant de viktigste sakene er kravet om at kvinner skal ha rett til arbeid, og at det skal være nok daghjemsplasser og gratis daghjem for barna.

Vi vil kjempe mot all kvinneundertrykking, mot diskriminering og kvinneforakt i alle former. Men den økonomiske stillinga kvinnene har, er grunnlaget for all annen kvinneundertrykking. Bare ved å delta i arbeidslivet på linje med mennene, kan vi bryte med selve grunnlaget for undertrykkinga. Derfor er kravet om rett til arbeid så viktig. Men virkelig rett til arbeid er umulig under kapitalismen. Bare sosialismen kan sikre kvinnene full frigjøring.

Kvinneundertrykkinga tjener utbytterklassene og imperialistene. Hvordan kunne frigjøringsbevegelsene ha seiret i Vietnam og Kambodsja om ikke kvinnen deltok i kampen side om side med mennene? Hvem ville tjene på at de palestinske kvinnene overlot kampen for et fritt Palestina til mennene?

Kampen mot kvinneundertrykking er en viktig del av verdens folks kamp for frigjøring. Bli med i denne kampen 8. mars. Bli med på demonstrasjoner eller møter, og ta familie og venner med deg.

Til demonstrasjonstoget 8. mars har 8. marskomiteen i Oslo vedtatt disse underparolene for fremmedarbeiderkvinner:

UTENLANDSKE OG NORSKE KVINNER — STÅ SAMMEN I KAMPEN OPPHEV INNVANDRINGSSTOPPEN — LIK ADGANGSRETT FOR ALLE KAMP MOT ALL DISKRIMINERING AV FREMMEDARBEIDERNE OSLO KOMMUNES BOLIGPOLITIKK HINDRER FAMILIEGJENFORENING MER MORSMAKSUNDERVISNING TIL VÅRE BARN RESPEKT FOR VÅR KULTUR OG TRO

March 8th —

In 1910 an international socialist women's congress decided to make March 8th women's day of struggle. Since then, women and men all over the world have used the day to demonstrate against all oppression of women, and to muster support for women's demands.

This year there will be demonstrations and meetings all over Norway. Matters of importance are demands such as women's right to work, and sufficient and free day nurseries for children.

We will fight against all oppression of women, against all forms of contempt and discrimination of women. But the basis for all other forms of oppression of women is their economic position. To abolish the basis of oppression we must take part in labor on a par with men. That is why women's right

to work is such an important demand. But true right to work is impossible under capitalism. Only socialism can ensure the full liberation of women.

The March 8th Committee in Oslo has adopted these complementary slogans for immigrant working women in the March 8th demonstration:

- FOREIGN AND NORWEGIAN WOMEN — STAND TOGETHER IN THE STRUGGLE
- REPEAL THE BAN AGAINST IMMIGRATION — EQUAL ENTRY RIGHTS FOR ALL
- FIGHT AGAINST DISCRIMINATION OF FOREIGN WORKERS
- OSLO'S HOUSING POLICY PREVENTS FAMILIES FROM BEING REUNITED
- MORE EDUCATION IN THEIR MOTHER TONGUE FOR OUR CHILDREN
- RESPECT OUR CULTURE AND FAITH

DÜNYA KADINLARI MÜCADELE GÜNÜ 8. MART

Dünya kadınları Sosyalist kongresi 1910 da 8 Mart'ı dünya kadınları mücadele günü olarak kabul etti. O günden bu yana, her yıl, bütün dünyada Kadın ve Erkekler, bu günü bu manada kutlamışlar, kadın hakları talepleri için yürüyüşler tertiplemişler, kadınlara yapılan baskıları protesto etmişlerdir. Bu yılda, bütün Norveçte bir çok toplantılar yapılacak, bir protesto yürüyüşü tertiplenecektir. Taleplerin içinde en mümini kadınların çalışma hakkı olduğu, çalıştıklarında çocuklarının bakımını sağlayacak ücretsiz bakım yerleri ile bakıcıların temin edilmesi üzerine olmaktadır. Biz kadınlara karşı tatbik edilen bütün baskılara ve kadını her çeşit küçük ve eşitsiz duruma sokan davranışlara, bilhassa öteki haksızlıkların temelini teşkil eden, ekonomik eşitsizliğe

karşıyız. Kadının, erkekle eşit şekilde çalışma hayatına atılabile hakkıyla baskıyı ortadan kaldırmalıdır. Bu sebepten dolayı, kadının çalışabilmesi hakkındaki talep önemlidir. Fakat, kadının gerçek çalışma hakkı, kapitalist düzen içinde mümkün değildir. Yalnız sosyalizm kadınlara teminatl kurtuluşu getirebilir. Kadınlara yapılan baskılardan, istismarcı sınıflar ve kapitalizm istifade etmektedir. Eğer, kadınlar erkeklerin yanında Viet Nam ve Kambodja da kurtuluş mücadelesine dahil olmasalardı, buralarda zafer nasıl sağlanabilirdi? Eğer, Filistin kadınları, mücadelevi yalnız erkeklerle bırakılsalar, neticeden kim istifade ederdi? Kadınlara karşı tatbik edilen baskılara karşı durmak, dünya kurtuluş hareketi için çok

mühtemeldir. 8 Martta bu harekete dahil ol. Toplantılara katıl Protesto yürüyüşünde bulun. Arkadaşlarınızla aile efradını beraberinde getir.

8 Mart yürüyüşünde kullanmaları için, 8 Mart komitesi, yabancı işçi kadınlar için aşağıdaki sloganları tespit etmiş bulunuyor.

— Yabancı ve Norveç kadınları - Mücadelede dayanışma içinde olunuz!

— Yabancı işçi durdurma kanunu kalkın-herkese eşit girme hakkı tanın!

— Yabancı işçilere tatbik edilen eşitsizlikler kalksın!

— Oslo komününün iskan politikası ailelerin birleşmesini engelliyor!

— Çocuklarımız için daha fazla ana dil öğretimi!

— Kültürlerimize ve inançlarımıza hürmet ediniz!

BORBENI DAN ŽENA — 8. MART

U 1910 godine, međunarodni socijalistički kongres žena je rešio da 8. mart bude borbeni dan žena. Ot tada su žene i muškarci po ceom svetu upotreblili taj dan da demonstriraju protiv ugnjetavanja žena, i za skupljanje pomoć za zahteve žene. I ove godine bice demonstracije i sastanke po celoj Norveškoj. Najvažnije zahteve su: Pravo na rad za sve žene. Da bude dosta i besplatnih dečkih gradina za sva deca. Hoćemo se boriti protiv sva ugnjetavanja i discriminacije. Samo ako možemo učestvovati u ravnopravnom radu sa muškarcima, možemo srušiti temelj ugnjetavanja žena. Zato je zahtev pravo na rad važan.

A stvarno pravo na rad nije mogće dok postoji kapitalizam. Samo socijalizam moze osiguriti potpuno oslobođenje žena.

Ugnjetavanje žena služi interese buržoazije i imperijalista. Kako bi oslobodilački pokret u Viet Namu i U Kambodžu uspeši bez učestvovanja žena? Ko bi imao interese od toga da palestinske žene ne bi učestvovala u borbu za slobodu Palestine?

Borba protiv ugnjetavanja žena je važan deo borbe za slobodu na svetu. Pođi u ovu borbu 8. marta. Pođi na sastanke i demonstracije! Povedi dicu i drugovi! Komitet 8. marta u Oslo je izabrao sledeće parole za žene stranih radnika:

— Norveške i strane žene — jedinstvo u borbi!

— Rasturiti zabranu ušeljivanja — ista prava za svih!

— Borba protiv diskriminacije stranih radnika!

— Oslo komuna diskriminira porodiće stranih radnika kad je reć o stanovima!

— Vise materinsko jezika u školi za našu decu!

— Poštovanje za našu kulturu i veru!

AVSKY MOT SIONISTENES «Seier i Entebbe»

Den sionistiske propaganda-filmen «Seier i Entebbe» har hatt verdenspremiere i Norge. Valget av Norge sammen med rasiststaten Sør-Afrika (Azania) for verdenspremierer, forteller for all verden hvem sionistene regner som sine venner og støtter.

Men propaganda-filmen er blitt møtt med avsky. Med Palestinakomiteen i spissen, har anti-imperialister og venner av det palestinske folket demonstrert mot visninga og spredt løpesedler mot sionist-løgnene utafor kinoene. I Mo i Rana måtte forestillinga avlyses fordi filmen var blitt stjålet.

«Seier i Entebbe» handler om den israelske pirat-aksjonen mot Entebbe, flyplassen i Uganda den 4. juli i fjor. Bakgrunnen for aksjonen var at 7 flykaprere landa på flyplassen med 100 passasjerer fra Israel. Sionistene brukte dette som påskudd til væpna aksjon mot flyplassen, der minst et tjuetall soldater fra Uganda ble drept sammen med kaprerne og tre av gislene.

«Seier i Entebbe» er en propaganda-film for sionistisk terror, for okkupertstaten Israels rett til væpna aksjon mot alle andre land. Filmen er rasistisk propaganda. Nettopp fordi Entebbe-aksjonen var retta mot en afrikansk stat, ble drapene på de minst tjue soldatene sett på som en småting av de borgerlige norske avisene.

FORBY SIONISTFILMEN!
Kravet fra anti-imperialister og venner av det palestinske folket har vært klart: Forby sionistfilmen — avvis all rasistisk propaganda!

Filmen er blitt møtt med demonstrasjoner både utafor og inne i kinolokalene der den har vært forsøkt vist. Demonstrantene er blitt angrepet av politi, som har hatt god hjelp av norske nynazister og reaksjonære.

I Trondheim ble 16 personer arrestert da de deltok i demonstrasjoner mot filmen. I Bergen ble demonstrantene angrepet av nynazister som ble beskyttet av politiet. I Oslo deltok 600 i demonstrasjonen på verdenspremierer, og det

har også seinere vært flere demonstrasjoner utafor kinoene der filmen er blitt vist.

I Mo i Rana var filmen satt opp på kinoen, og skulle også vises for skoleungdommer på en spesiell forestilling. Men slik gikk det ikke.

Utafor kinoen stilte Anti-imperialistisk komite for den 3. verden seg i spissen for en demonstrasjon mot filmen. Det ble delt ut løpesedler, diskutert med folk og ropt slagord. Da forestillinga skulle begynne, viste det seg at filmen var stjålet, sporløst forsvunnet. Isteden måtte kinosjefen sette opp filmen «Præriens lov», og rasistfilmen ble aldri vist i Mo.

Rasistregimet i Azania (Sør-Afrika) har vært like raskt ute med å sette opp Entebbe-filmen som Norge. Men også her er filmen blitt møtt med kraftig motstand. Ifølge den franske kommunistavisen l'Humanite Rouge, ble premierekinoen i hovedstaden Pretoria stukt i brann. I en annen større by, Bloemfontein, har en kopi av filmen rett og slett «forsvunnet», akkurat som i Mo i Rana.

Zionists' «Victory in Entebbe met with Disgust

The Zionist propaganda-film «Victory in Entebbe» has had its world premiere in Norway. The choice of Norway along with the racist state South Africa for the world premiere proclaims to the world whom the Zionists consider to be their friends and supporters.

But the propaganda film has been met with disgust. Headed by the Palestina Committee, anti-imperialists and friends of the people of Palestine have demonstrated against the showing and spread pamphlets refuting the Zionist lies outside the cinema. At Mo i Rana the show had to be cancelled because the film itself had been stolen.

«Victory in Entebbe» is about the Israeli pirate action against Entebbe, the airport in Uganda on the 4th of July last year. Previously, 7 hijackers had taken down at the airport with a hundred passengers from Israel. The Zionists caught on to this as a reason for armed action against the airport, where at least some twenty soldiers from Uganda were killed along with the hijackers and three of the hostages.

«Victory in Entebbe» is a propaganda show for Zionist

terrorism, for the right of the occupant state Israel to execute armed actions against other countries. The very fact that the action of Entebbe was directed against an African state, made the bourgeois Norwegian newspapers regard the killing of at a minimum twenty soldiers as a small matter.

BAN THE ZIONIST FILM!

The demand of anti-imperialists and friends of the Palestinian people has been plain: Ban the Zionist film — reject all racist propaganda!

The film has been met by demonstrations both inside and outside showrooms where a replay has been attempted. Those participating have been attacked by the police, wholeheartedly supported by Norwegian neofascists and reactionaries.

In Trondheim 16 people were arrested while participating in demonstrations against the film. In Bergen participants were attacked by neofascists receiving police protection. In Oslo 600 participated in the demonstration at the world premiere,

and several demonstrations outside the showrooms where the film has been shown on have followed. At Mo i Rana the film was scheduled at the cinema and it was meant to have a special showing for school children. But it didn't work out like that.

Outside the cinema, the Anti-imperialist Committee for the Third World headed a demonstration against the film. Pamphlets were distributed, people were stopped for discussions and slogans were shouted. When the show was about to begin, the film turned out to have vanished without trace. It was stolen. Instead, the cinema manager had to put on the film «Lawless men of the Prairie», and the racist film was never shown at Mo.

The racist regime in Azania (South Africa) have been as quick as Norway about putting on the Entebbe film. But the film has been met with powerful opposition here, too. According to the French communist newspaper l'Humanite Rouge, the cinema for the first night showing in Pretoria was set on fire. In another fairly big town, Bloemfontein, a copy of the film has simply «vanished», as at Mo.

خواتین کی جدوجہد کا عالمی دن۔ آٹھ مارچ

خواتین آزاد فلسطین کی جدوجہد موت مردوں کیلئے چھوڑ دیں تو اس کا نائیڈہ کس کو پہنچے گا؟ دنیا کی جدوجہد آزادی میں عورتوں کے استعمال کے خلاف جہد ایک اہم جزو ہے۔ اس جدوجہد میں آٹھ مارچ کو شرکت کیجئے۔ اہم اس یا محلوں میں شرکت میں خاندان کے افراد اور دوستوں کو بھی سہرا لائیں۔

آٹھ مارچ کیلئے غریب محنت کش عورتوں کیلئے سندھ ذیل نعرے منور کر کے ہیں۔

- ناکار و بچوں اور غیر ملکی خواتین جدوجہد میں شتاد بشتاد رہو !!
- ایمیگریشن پر پابندی ختم کرو
- ناکرہے میں داخلے سے مساوی حقوق!
- غیر ملکی محنت کشوں کے خلاف
- بر قسم کا تعصب۔ مہرہ یاد !!
- اوسلو کمیون کے ریل کشی
- پالیسی خاندان کے یکجا ہونے
- میں رکاوٹ ہے۔
- ہماری بچوں کے لئے مادری
- زبان کی مزید تعلیم !!
- ہماری ثقافت اور ہمارے
- عزائد کا احترام کرو !!

لتحریر فلسطین للرجل وحده
ان النضال ضد اضهاد المرأة هو جزء هام من النضال العالمي للتحرير. ساهم في المظاهرات والاحتفالات واحترام العائلة والاندفاع. لعدة يوم الثامن من مارس تترت هذه العبارات للمرأة العاملة الأجنبية كعبارات رئيسية للماهرة والتفاني في الثامن من مارس. المرأة النرويجية والأجنبية ما تقوا جنباً إلى جنب في النضال. أرفعوا أعلام مع الهجرة - نال ببحقوق متساوية للدخول. النضال ضد التفرقة العنصرية ضد العمال الأجانب. فنوا بين المنازل في بلدية اوسلو. يفت في طريق انتقام العوائل. الزيادة في تعليم الأقال بلغة والتفاني. واحترمو عاداتنا وثقالدينا وادبائنا.

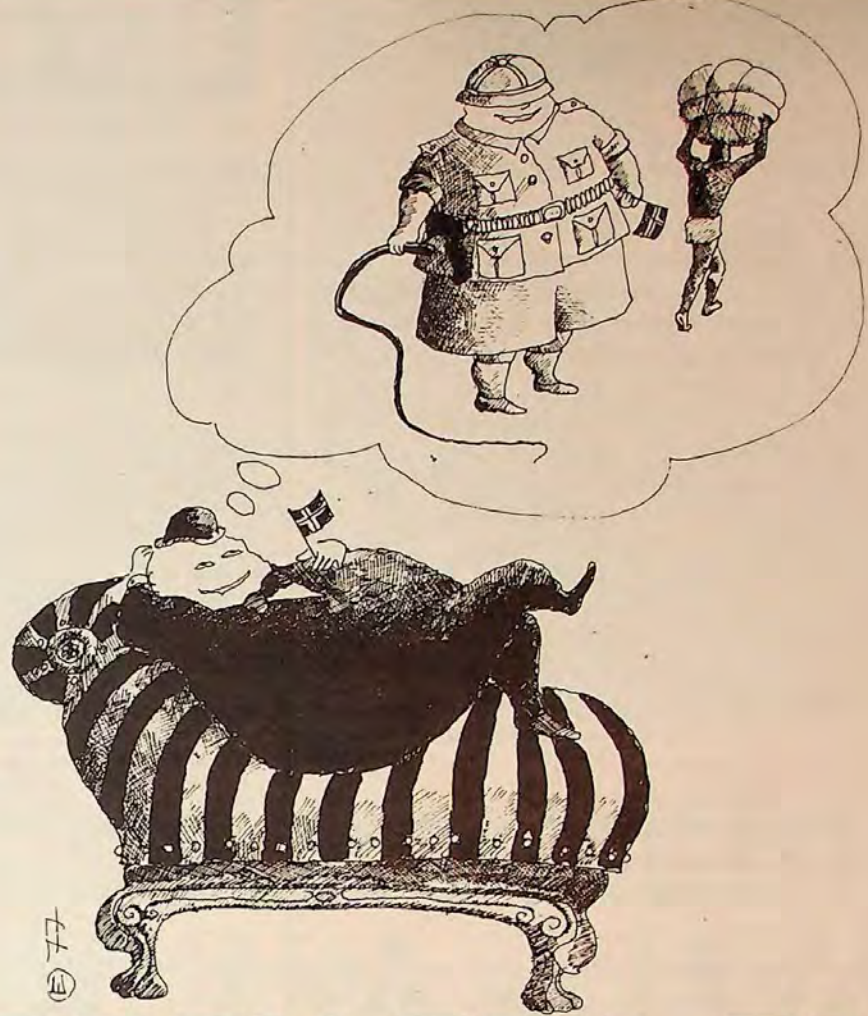
۱۹۱۰ء میں خواتین کی بین الاقوامی تحریک کاغذیں نے فیصلہ کیا کہ آٹھ مارچ کو خواتین کی جدوجہد کا دن قرار دیا جائے۔ اس وقت سے لیکر تمام دنیا میں مرد اور عورتیں اس دن کو عورتوں کے استعمال کے خلاف جدوجہد اور عورتوں کے مطالبات کی حمایت کر کے مناتے ہیں۔ اس سلسلے میں اہم سال نادر ہے۔ ہمسرے اور اہل خانہ ہیں۔ انتہائی اہم مطالبات میں سے ایک مطالبہ یہ ہے کہ خواتین کو کام کرنے کا حق دیا جائے اور بچوں کے لئے نرسری کا بندھاؤ اہتمام کیا جائے۔ ہم عورتوں کے ہر قسم کے استعمال۔ آدھ اور ان سے ہر قسم کی نفرت کے خلاف جدوجہد

الثامن من آذار (مارس) يوم فضال المرأة العالمي

يوم تحرير المرأة العالمي (الثامن من آذار) في عام 1910 قرر الاتحاد الاشتراكي العالمي للمرأة جعل يوم الثامن من مارس يوم تحرير المرأة وتناوبا. ومنذ ذلك التاريخ نشأ روحا للعالم كله حملوا هذا اليوم ليأخروا ضد اضهاد المرأة وليجمعوا للتأييد لمطالب المرأة. سوت نضال ضد اضهاد المرأة وند التفرقة واحترام المرأة في كل الحالات. لكن الحالة المادية التي فيها المرأة هي القاعدة لكل أنواع الاضطهاد. فلتا راسامة الفعالة في الحياة العملية وبالمساواة مع

THE PICTURE shows a demonstration against the Entebbe film in Oslo 2. day Christmas. The Palestine Committee in Norway arranged the demonstration (photo: Class Struggled).

BREV FRA EN FREMMED-ARBEIDER

I mangel på egen arbeidskraft har Norge i de siste 6 – 7 år importert flere tusen menn i sin beste alder fra fattige land i den tredje verden. Noen kom hit p.g.a. politisk forfølgelse i sitt hjemland, andre kom primært for å søke arbeid, da det som kjent finnes stor arbeidsløshet i de fattige land.

Jeg vil få fortelle deg hvilke boligforhold vi utlendinger som jobber på Spigerverket i Oslo blir tilbudt. Der er et hybelhus hvor ca 50 utlendinger bor. Standarden er forholdsvis bra, selv om 10 personer må dele WC, bad og kjøkken. Det som gjør livet nesten uutholdelig for oss som bor der, og som har tvunget meg til å flytte, er vaktmesterens personforfølgelse. Jeg vil påstå at han er rasistisk og sjåvinistisk. Som alle må forstå, har også vi som er utlendinger behov for å omgås andre mennesker og å ha besøk av venner, både av han- og hunkjønn. Den sistnevnte kategori faller tydeligvis vaktmesteren tungt for brystet. Hør bare: En gang så han at jeg hadde min venninne på besøk. Etterpå passet han meg opp da jeg kom fra jobb, og fortalte meg rasende at norske jenter som er sammen med utlendinger er HØRER, og at de ikke er ORDENTLIGE NORDMENN, men avkom etter tyskere! Han sa også at alle utlendinger er GRISER, og at de kunne «pelle seg ut av Norge». Slike episoder er dagligdagse ved Spigerverkets hybelhus. Senest i går ble min kamerat antastet igjen fordi han hadde sin venninne på besøk. Han ble utskjelt med de verste skjellsord og vaktmesteren sparket ham regelrett på kroppen. Vitner kan også bekrefte dette. To ganger har jeg selv prøvd å snakke ham til fornuft, men det er nytteløst. I min fortvilelse har jeg flere ganger gått til Spigerverkets Sosialkontor og spurt om hjelp. Der er det ingen hjelp å få, de nekter å ta affære.

RASISME FRA VAKTMESTER
Vaktmesterens uttalelser og antastelse av oss er som alle vil forstå rasistiske, og slikt må ikke få gå upåaktet hen slik som kan!

HVORFOR TIL NORGE?
Jeg blir stadig møtt med spørsmål om hvorfor jeg er kommet hit til Norge. Det virker som jeg personlig har møtt i Norge. Mange andre har verre eksempler. Det er mange ydmykelser man må finne seg i når man får «fremmedarbeider» stemplet på seg. Det virker som mange bruker dette ordet som skjellsord. Jeg kan ikke med min beste vilje forstå en slik holdning. Jeg, og alle utlendinger som arbeider her gjør en like bra jobb som dere norske. Og: Vi betaler også skatt til den norske stat, uten å få del i de sosiale godene som dere har krav på. En annen ting er at når jeg forteller at jeg jobber på fabrikk, føler jeg at jeg blir sett ned på, som om dere tenker: «Aha, en stakkars fremmedarbeider». Det har hendt, når jeg har blitt spurt, at jeg har falt for fristelsen til å si at jeg er student. Da er dere nordmenn straks positive og interesserte i min person, og jeg møter bare vennlighet. Forstå den norske folkesjel den som kan!

STØTT FRIGJØRINGSBEVEGELSENE
Hvis Norge virkelig vil hjelpe undertrykte folk i fattige land, må dere først støtte de politiske frigjøringsbevegelser i disse landene. Bare på den måten kan verdens undertrykte og fattige folk hjelpes.

På den måten kan dere nordmenn få leve alene i deres «hellige» Norge, og slippe å se oss utlendinger (særlig mørkhårede som dere tilsynelatende hater). Da må dere også finne syndebukker blant deres «egne» som dere kan la den oppdemte aggresjonen gå utover.

Vi vil ingenting heller enn å arbeide i våre hjemland og hjelpe oss selv til vekst og utvikling.

MEN VI TRENGER POLITISK STØTTE!
fremmedarbeider, M.S.K., Oslo

The Complaint against the racist Poster has been filed

The police and the state attorney of Eidsivating (District court of Socomplaint against the nazis in «Norwegian Front» for the racist poster which was put up in several places in Oslo last summer. The complaint against «Norwegian Front» was registered by the Foreign Workers' Association in Norway.

It is the registry of Eidsivating which informs Class Struggle that the complaint has been filed. The reason is the usual «insufficient evidence». A letter containing this ruling was sent to Oslo Police District on the 19th of January. This is the end of the case as far as the police is concerned, says police officer Johan Solberg. He refuses to comment the point of view of the state attorney, which was that he ruled for filing «under considerable doubt».

As if the poster isn't plain enough. The signature «Erik» alias the nazi chairman Erik Blücher had the effrontery to draw coloured people looking like monkey-like creatures flooding Norway. The slogan is the slogan of «Norwegian Front», «Norway for Norwegians». A map of Norway with a 'halt'-signboard in front of it. A pregnant Asian woman is also drawn, which plainly expresses the nazidemagogy on «blacks», «yellows» etc. supposedly flooding Norway.

Lawyers and police have spent months considering whether this brown, reactionary propaganda was «proof» enough. In this way the police and court apparatus can stretch and subvert complaints from foreign workers and foreigners who are bullied and terrorized by the nazis.

Roughly at the same time of the filling of this complaint, the nazis struck again with another poster action, — this time against an Indian

NORG
NORD

Norsk Front

THE PICTURE: This is the nazi poster from «Norwegian Front» which the police and the state attorney have filed — because of «insufficient evidence». The slogan of the poster is: «Norway for Norwegians». (Photo: Class Struggle)

couple resident at Romsås in Oslo. This was the couple that recently were brutally bullied by the police in Asker and Bærum when the woman came from India to visit her husband. She was hurried back to India on the next day after having been allowed to see her husband for only ten minutes at the airport! This police attack caused strong reactions, and only because of that, the police were forced to retract their expulsion order and let the woman into the country.

The nazi poster which was pasted on the wall in the landing where the couple lives had the slogan «unite them — in India».

How far is the nazi filth and discrimination to be pushed before there is «sufficient evidence» for the police and the state attorney?

(From Class Struggle nr. 11 1977)

«Gamle tenner» er ikke utvisningsgrunn

Auschwitz-metoder i utvisnings-sak

Den norske regjeringens rasismen tar seg stadig mer groteske uttrykk. I Dagbladet 16. og 22. februar kunne en lese at norske myndigheter ville utvise Parvez Akhtar fra Pakistan på grunnlag av en undersøkelse av tennene hans. Bakgrunnen var rett og slett at myndighetene ønsket å motbevise det som både passet og den offisielle pakistanske fødselsattesten hans viser, nemlig at han er 16 år gammel.

Politiet og utlendingskontoret ville ha det til at han var 19 år gammel, og dermed ikke hadde krav på å få være i landet «som medlem av sin brors husstand». Bakgrunnen for påstanden var to undersøkelser: gjennomlysning av tenner og en skjelett-

undersøkelse. Med store forbehold blei det på bakgrunn av de to rapportene trukket den konklusjonen at det ikke kan utelukkes at pakistaneren er født i august 1960, men det er lite sannsynlig! Departementet godtok undersøkelsene som grunn for utvisning.

Mandag 21. februar fikk Akhtar beskjed om at utvisninga var trukket tilbake. Departementet har muligens fått kalde føtter. Metoden minner tross alt for mye om Auschwitz og andre konsentrasjonsleires behandling av mennesker som dyr. Men saka må være en skarp påminner om at sjøl den offisielle rasismen fra myndighetene i Norge snart ikke kjenner noen grenser.

MOT ANTI-SIONISME-PARAGRAFEN:

Vil Kommunal og Arbeidsdepartementet bruke økonomiske pressmidler mot Fremmedarbeiderforeninga på grunn av at den i statuttene har slått fast at den skal «støtte verdens folks kamp mot kolonialisme og sionisme»? Ekspedisjonssjef Hans Arisholm innrømmer overfor Klassekampen at det har vært tatt opp med foreninga i samband med et kontaktmøte mellom departementet og Fremmedarbeiderforeninga nylig, men at en vil «drøfte» saka videre for å «få klarhet i hva som ligger i» anti-sionisme-

I 1976 blei det bevilga 200.000 kr. i støtte til Fremmedarbeiderforeninga. Beløpet i 1975 var om lag 400.000. Størsteparten gikk da til istandsetting av Fremmedarbeiderforeningas kontor i Schultzgata i Oslo. Hittil i år har foreninga ikke mottatt økonomisk støtte. Fremmedarbeiderforeninga samarbeider også med LO gjennom et kontakttutvalg. «Landsorganisasjonen ser gjerne at Fremmedarbeiderforeningen organiserer seg, og Fremmedarbeiderforeningen oppfordrer dem til å melde seg inn i fagbevegelsen», heter det i Stortingsmelding nr. 107 (1975–76) «om innvandringsstoppen og arbeidet med innvandringsproblemer».

LO-ADVOKATEN FØRST UTE

Men nettopp en representant for LO-ledelsen var først ute i forsøket på å kriminalisere Fremmedarbeiderforeninga etter generalforsamlinga i januar. «Fremmedarbeiderne i Norge blander seg med dette direkte inn i striden mellom Israel og araberne», sa LO-advokat Olaf Sunde. «Jeg spør meg selv om den nevnte passus bør betraktes på samme måte som lektor Hoaas' uttalelser om rasediskriminering. Jeg tør ikke gjøre meg opp noen sikker mening på stående fot, men det slår meg som et interessant spørsmål som påtalemyndighetene må vurdere.» (VG 18. januar). På spørsmål fra Klassekampen avslørte Olaf Sunde at han ikke visste hva sionisme var for noe. «Jeg vet ikke, jeg vet bare at en del arabere mener at alle fall — bruker 'kamp mot sionisme' i propagandaen», sa han. (Klassekampen nr. 6). På dette ynkkelige grunnlaget ville han kriminalisere FAF og gjorde sitt beste for å rette påtalemyndighetens oppmerksomhet mot foreninga.

REGJERINGA FISKER I RØRT VANN

Regjeringa har lenge leita etter et påskudd til å ramme Fremmedarbeiderforeninga, ei forening som krever innvandringsstoppen oppheva, som krever visumtvangen fjerna, som har tatt kampen opp mot Fremmedpolitets og kriminalpolitets diskriminerende behandling av fremmedarbeidere fra den tredje verden. Dette er alle krav som retter seg mot den politikk DNA-regjeringa fører. Derfor deltok sjølveste statsminister Nordli aktivt i renkespillet mot Fremmedarbeiderforeninga foran 5.

LO-jurist sidestiller FAF og nazisten Hoaas

«Fremmedarbeiderne i Norge blander seg med dette direkte inn i striden mellom Israel og araberne».

«Jeg spør meg selv om den nevnte passus bør betraktes på samme måte som lektor Hoaas' uttalelser — som rasediskriminering. Jeg tør ikke gjøre meg opp noen sikker mening på stående fot, men det slår meg som et interessant spørsmål som påtalemyndighetene må vurdere».

— Olaf Sunde, hva er oppsiktsvekkende ved at FAF tar stilling til konflikten i Midt-Osten?

— Vel, jeg var egentlig ikke særlig lyst på å uttale meg i denne saken. Jeg har ikke tatt noe standpunkt til dette — bare reist spørsmålet. Det er jo nok så nærliggende å trekke parallellen til Hoaas' ut fra rasist-paragrafen i lovetekst.

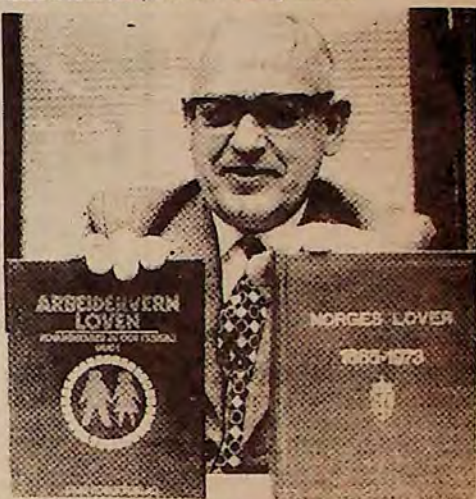
— Hvordan kan FAFs formålsparagraf rammes av rasist-paragrafen?

«GJØR DET IKKE DET DA?» — Denne paragrafen slår ned på diskriminering av mennesker ut fra deres trosbekjennelse, rase, etniske opprinnelse etc. Og uttrykket «sionisme» går direkte på rase — gjør det ikke det da?

— Slett ikke. Sionisme er en betegnelse for den politiske bevegelsen som har grunnlagt og opprettholder staten Israel.

— Ja, jeg vet ikke jeg. Jeg vet bare at en del arabere mener at alle fall — bruker 'kamp mot sionisme' i propagandaen, sa han.

Det er LO-advokat Olaf Sunde som sier dette til VGs Michael Grundt Spang tirsdag, som en kommentar til Fremmedarbeiderforeningens generalforsamling i helga. Den «nevnte passus» er pkt. 8 i FAFs nye statutter, som sier at «FAF skal støtte verdens kamp mot kolonialisme og sionisme»!

BILDET: LO-advokat Olaf Sunde.

ILLUSTRASJONEN: LO-advokat Olaf Sunde var først ute og ville kriminalisere FAF på grunn

av vedtaket mot sionisme. Dette er Klassekampens oppslag om saka i nr. 6 i år.

Regjeringa ønsker å kneble FAF

oktober demonstrasjonen i fjor. Han hadde møte med Mohammad Akram, en utbryter fra FAF som etter møtet med Nordli gikk ut i pressa med harde angrep mot foreninga. Akram var seinere med i den fraksjonen — som 13. november holdt et illegalt møte organisert av et mindretall i styret i FAF. Fraksjonen innkalte til et ulovlig ekstraordinært årsmøte i FAF 4. desember. Ledende i den råtnet alliansen var en «firerbande»,

med Dagblad-journalist Olav Trygve Storvik som aktiv giftspreader i Dagbladet.

MISLYKKA SPLITTELSESFORSØK

Oddvar Nordli klarte ikke å stanse 5. oktoberdemonstrasjonen. «Firerbanden» mislyktes fullstendig i sitt splittelsesforsøk, og Fremmedarbeiderforeninga kunne 16. januar gjennomføre ei vellykka general-

forsamling. 300 fremmedarbeidere var til stede på generalforsamlinga som telte representanter fra de nasjonale foreningene for Pakistan, Marokko, Tyrkia, Sudan, Singapore, Eritrea, Portugal, India og Gambia, Palestina og Skotland. På møtet blei den indiske nasjonale foreninga — Indian Welfare Society — tatt opp som nytt medlem. Foreningene fra Jugoslavia og Bangladesh hadde observatører på møtet.

- Vi ønsker å undersøke nærmere ...

— Vi har hatt noen foreløpige drøftinger med Fremmedarbeiderforeninga om paragrafen som gjelder kamp mot sionisme, opplyser ekspedisjonssjef Hans Arisholm i Kommunal og Arbeidsdepartementet til Klassekampen. Han understreker forevrig at departementet «forsåvidt» anser foreninga som representativ for fremmedarbeiderne i Norge. Fremmedarbeiderforeninga har hittil i år ikke mottatt økonomisk støtte

fra departementet, opplyser han videre.

— Hvilke betingelser stiller Kommunaldepartementet til en slik forening for at den fortsatt skal motta økonomisk støtte?

— At den er representativ og åpen for alle, med hensyn til rase eller nasjonalitet. Dersom en paragraf utelukker enkelte nasjonaliteter, anser vi den ikke å være åpen for alle.

— Anser De paragrafen om

sionisme som en paragraf som utelukker noen?

— Jeg vil si at dette er et kinkig punkt, og vi ønsker å se nærmere på denne paragrafen for å få klarhet i hva som ligger i den.

— Har dere tatt dette opp med Fremmedarbeiderforeninga?

— Vi har regelmessige møter med foreninga, og hadde et seinest i forrige uke, bl.a. i samband med at det er valgt ny ledelse.

— Blei sionist-paragrafen tatt oppder?

— Den blei berørt, men det var rent foreløpige drøftelser. Vi ønsker som sagt å undersøke dette nærmere.

— Når kan en vente at det vil bli en avklaring?

— Det kan jeg ikke uttale meg om. For tida er vi mer opptatt med mange andre problem som angår fremmedarbeiderne.

Sionisme betyr okkupasjon og rasisme

Med vedtaket sitt har Fremmedarbeiderforeninga slutta seg til den massive fordømmelsen av sionismen og rasistatet Israel, som blant annet medlemslanda i FN med stadig klarere flertall står bak.

Sionismen er en verdslig, nasjonalistisk og rasistisk ideologi. Den hevder at alle med jødisk religion tilhører en nasjon, og har «historisk rett» til en jødisk stat. Med hjelp fra de tidligere kolonimaktene i området, England og Frankrike, kunne sionistene velge Palestina som sin «jødestat». De koloniserte landet ved oppkjøp og med våpenmakt, og fordrev et helt folk, palestinerne, fra hjemlandet sitt. I snart tretti år har staten «Israel» kunnet eksistere. Imens har palestinerne levd i landflyktighet, for en stor del i flyktningeleirer under elendige forhold. De imperialistiske supermaktene, Sovjet og USA, frykter den palestinske revolusjonen, og garanterer Israels eksistens.

RETTFERDIGGJØR OKKUPASJON OG RASISME

Den sionistiske ideologiens «historiske rett» rettfærdiggjør Israels okkupasjon av stadig større landområder. Den rettfærdiggjør rasistisk undertrykking av den arabiske befolkninga innafor statens grenser, ei undertrykking like motbydelig og brutal som den jøder sjøl har vært utsatt for. Det er fullstendig i samsvar med innholdet i sionismen når staten Israel utvikler stadig hjerteligere forbindelser med rasistene i Sør-Afrika (Azania), forsyner dem med moderne våpen og lærer opp militærpersonell i anti-geriljateknikk. Ifølge den engelske avisa *Daily Telegraph* 3. april 1976, er israelske soldater blitt brukt under militære operasjoner i Namibia og Angola for å bekjempe frigjøringsbevegelsene.

EN TRUSEL MOT JØDENES SJØL

Sionismen er også en trussel mot jødene sjøl. Det har vært og er en ideologi som tjener de rike jødene, og den har møtt hard motstand blant jødene sjøl. Ortodokse jøder har fordømt sionismen for å utnytte religionen, jødedommen, til å oppnå politiske mål. Radikale og revolusjonære jøder har kjempa mot sionismen fordi det er en nasjonalistisk og rasistisk ideologi som vil skille jødiske arbeidere fra sine klassefrender i alle land.

Alt i 1903 skreiv Lenin: «Ideen om at jødene utgjør en nasjon, står i strid med det jødiske proletariats interesser, for det skaper direkte eller indirekte i dem en holdning som er fiendtlig til assimilering, «ghettoens ånd».

Sionisme står for imperialismen, kolonialisme, okkupasjon og rasisme. Vedtaket i Fremmedarbeiderforeninga bør bli et eksempel for alle fagforeninger og klubber, for hele arbeiderklassen i Norge.

THE PICTURES: Strike guards, watching one of the enemies, Andresen from Jahrelina and his protectors. (Photo: Class Struggle)

STRIKE AGAINST SHIPPING CAPITAL AND POLICE

Victory for 200 dock workers

On the 6th of January roughly 200 dock workers in Oslo went on strike against a labour settlement which would have given them reduced wages and increased overtime, and taken important rights away from them.

Shipping capital launched scabs (strike busters) against them, protected by heavy police forces. The court of labour ruled the strike illegal, and the union leadership of the Transport Workers' Union threatened their members on strike with liability for costs and damages. The Oslo Association of Trade Unions convened a meeting where representatives for the Socialist Left Party and the «Communist» Party of Norway, «NKP», voted against support for the strikers.

But the dock workers got support from dockers of other harbours, from the Swedish Dock Workers' Union, from thousands of other trade unionists, students and strike support activists. And they stood up to police violence, class courts and false labour leaders and stuck to their guns. The victory was theirs after four weeks of struggle.

SCABS PROTECTED BY POLICE

Already the first day the police were there in order to protect the filthy activities of the scabs. Police brutality increased day by day along with the bullying of strike guards. But thanks to their resolute and brave courage, the dockers were able to do the

decisive thing: Make sure that the strike became efficient enough to hit the shipping fortunes.

FALSE «LABOUR» LEADERS

Neither the open betrayal of the union leadership nor the offer to «go between» from the Trade Union District Association of Oslo managed to spread confusion or splits. The dockers retained the initiative themselves.

Representatives of SV and «NKP» in Samorg (the district association) followed the proposal from the social democrats to «go between» and voted against support for the workers on strike. From the dockers the strike support committees received warm

thanks for the assistance they had given by securing economic safety and spreading facts on the strike.

SOLIDARITY AND SUPPORT

The dock workers received widespread support from other working people, not the least coming from other docks. On the 17th of January eight places went out in sympathy strike. Goods for Oslo were refused at a number of other docks despite threats from the union. The Swedish Dock Workers' Union sent support too.

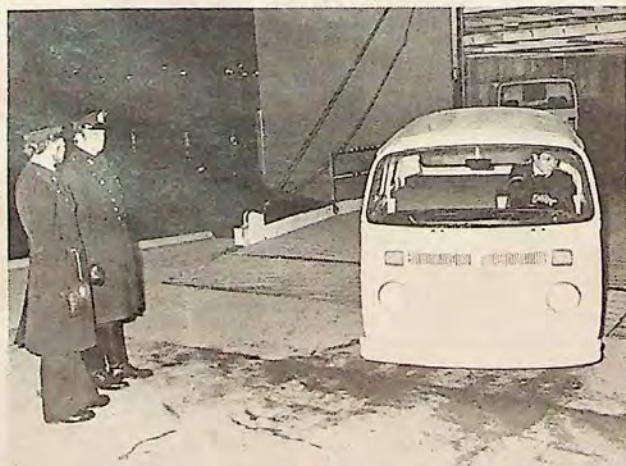
The slogan «students—workers, unite» became a reality to many dockers at the solidarity rally arranged by the Students' Association in Oslo, where 51.000 kr. were collected for the strikers.

LESSONS FOR THE FUTURE

The dockers stood up to the labour court and demonstrated how free of danger the court is, once working people stick together. They exposed the union leadership as lackeys of shipping capital, as class traitors. They were not to be tricked by false labour leaders.

The 200 dockers at last put the thumbscrews on the government: Either you get the police off the docks — or we call for help and rally 2.000 men against them.

And the dockers won. The proposal which at last was put before them by the bigwigs of Transport, LO and NAF answered everyone of their claims.

THE PICTURE shows one of the scabs, protected by police. (Photo: Class Struggle)

A «School of War»

«Here we must point out that strikes are, as we said above, a «school of war» and not the war itself, that strikes are only one means of struggle, only one aspect of the working class movement. From individual strikes the workers can and must go over, as indeed they are actually doing in all countries, to a struggle of the entire working class for the emancipation of all who labour.

When all class conscious workers become socialists, i.e., when they strive for this emancipation, when they unite throughout the whole country in order to spread socialism among the wor-

kers, in order to teach the workers all the means of struggle against their enemies, when they build up a socialist workers party that struggle for the emancipation of the people as a whole from government oppression and for the emancipation of all working people from the yoke of capital — only then will the working class become an integral part of that great movement of the workers of all countries that unites all workers and raises the red banner inscribed with the words: «Workers of all countries — unite!»

(From Lenin's article «On Strikes», December 1899.)

THE PICTURES: Police brutality increased day by day, but thanks to their brave struggle the dockers could celebrate the victory. (Photo: Class Struggle)

Neonazism and Government Racism

In this issue we look at some instances of how foreign workers in Norway are hit by racism.

It is in the interests of the Norwegian bourgeoisie to further racist ideas among Norwegian workers. The bourgeoisie wishes to exploit ignorance and prejudices to sow hatred and splits among workers who have common interests.

The most efficient practice and spreading of racism carried out by the Norwegian «labour government» and its police and bureaucracy. It is responsible for a racist immigration stop, and for introducing compulsory visa for Pakistanis. It discriminates openly against refugees and foreign workers from the third world, while the killer agent Sylvia Rafael still isn't turned out of the country.

The nazis of «Norwegian Front» openly stand for racism and terror against the working class. But in content there is little to tell the government racism apart from the neonazism. That is why the «Norwegian Front» may put up racist posters without fear of punishment. A complaint registered against one of these posters by the Foreign Workers' Association was recently filed because of «insufficient evidence».

Norwegian and foreign workers must unite against this poison. Only the working class is able to march at the head, fighting racism and nazism and prevent them from spreading roots in their own ranks.

Josef Stalin shows in «Marxism and the National Question» how the suppression of national minorities is used to prevent the unity of the working class, and he continues:

«But the workers are interested in the complete amalgamation of all their fellow-workers into a single international army, in their speedy and final emancipation from intellectual bondage to the bourgeoisie, and the full and free development of the intellectual forces of their brothers, whatever nation they may belong to.

The workers therefore combat and will continue to combat the policy of national oppression in all its forms, from the most subtle to the most crude, as well as the policy of inciting nations against each other in all its forms.»

«SHUT UP, SHE
IS GOING BACK»

Rasphal Singh Bal from India has worked in Norway for roughly two years. On the 15th of December his wife arrived in Norway to visit him. But the Norwegian police refused to believe in the marriage certificate and explanations, and made her return to India forthwith, allowing them merely ten minutes in which to talk. «Shut up, she is going back», was the reply when he objected. He was treated like a criminal and brought from the airport to the immigrant police in a police car. Here his papers were controlled by the police before he was allowed to go home.

These events have taught him that a foreign worker

cannot expect help from the Norwegian authorities, he has to rely on friends and acquaintances. That was how he got in touch with a lawyer and had his case made known through the papers so that the authorities had to yield somewhat. It especially appears that people from a country like his own, India, are badly treated. «Our skin is a different colour», he says, and has no trouble perceiving the discrimination behind the immigrant policy or the authorities.

HOW THE GOVERNMENT TREATS POLITICAL REFUGEES

We have interviewed a man of about thirty years of age from the Middle East. He belongs to a national minority in his country, and has fought against the oppression to which his people is subjected by the ruling class. He has applied for political asylum in Norway. At home he risks at a minimum twenty years in prison.

But the Norwegian Immigrant Police decided to expel him on a two-day warning and send him home. He had legal aid through the Foreign Workers' Association. The expulsion order was appealed, and his case is once again in the Ministry of Justice.

If he had been aware how the Norwegian government treats political refugees, he might have chosen to go to another country. If the Immigrant Police and the Ministry of Justice had got their way he would today very probably have been one of the many thousand of his people who have «vanished» in the jails of his fatherland.

SYLVIA RAFAEL MET WITH HOSPITALITY

On New Year's Eve Sylvia Rafael arrived in Norway to stay. The last time she was here, on the 21st of July 1973, she took part in the murder of a Moroccan foreign worker, Achmed Bouchiki. He was shot in the street at Lillehammer, on his way home from the movies in the company of his wife.

Sylvia Rafael represents the worldwide terror of the sionist state Israel, and she has been wanted for murder in France and Italy too. Other foreigners are bullied by the Immigrant Police and met by a purely racist practice of expulsion. But this professional killer agent is met with reasonable expectations of permission to stay by the Norwegian sionist-loving government. This «hospitality» is favoured by Sosialistisk Venstreparti (Socialist Left Party) among others. Their representative in the committee of justice in the National Assembly, Torild Skard, commented on the case by saying that a convict ought to be allowed rehabilitation. The Moroccan Workers' Association, the Foreign Workers' Association, the Palestine Committee and the Workers' Communist Party (marxist-leninist) are among those who have demanded immediate expulsion from the country of Achmed Bouchiki's murderer.

NYNAZISME ELLER REGJERINGS-RASISME

• Rasisme i Norge er ikke bare noe som kommer fra nazistene i «Norsk Front». Det norske borgerskapet har interesse av å fremme rasistiske ideer. Den norske sosialdemokratiske regjeringa fører en politikk som fremmer rasisme. De samme kreftene ønsker å fremme rasistiske ideer blant norske arbeidere. De ønsker å utnytte uvitenhet og fordommer til å så hat og splid mellom arbeidere med felles interesser. I denne politikken får de hjelp fra den norske borgerpressen.

• Rasismen i Norge blir spredd og handheva mest effektivt av den norske «arbeiderregjeringa» og dens byråkrati og politi. Den har ansvaret for en rasistisk innvandringsstopp, og for innføring av visumtvang mot pakistanere. Regjeringa diskriminerer åpent flyktninger og fremmedarbeidere fra den tredje verden.

• Mens mordagenten Sylvia Rafael ennå ikke er utvist fra landet, mens hele det norske «retts»-vesenet blir mobilisert for å leite etter et smutthull for henne i loven, blir ektefellen til en indisk fremmedarbeider sjikanert på det groveste, sendt hjem til India fra Fornebu, og har ennå ikke fått annet enn et løfte om å få bo i Norge i tre måneder som «turist». Samtidig blir politiske flyktninger sendt tilbake til hjemlandet, med tortur, fengsling eller den visse død i vente.

• Nazistene er arbeiderklassens verste fiender. Men i innhold er det lite som skiller regjerings-rasismen fra nynazismen. Derfor kan også «Norsk Front» ustraffa henge opp rasistiske plakater. En anmeldelse fra Fremmedarbeiderforeninga mot en slik plakat er nylig blitt henlagt av statsadvokaten «på grunn av bevisets stilling».

• Arbeidere fra Norge og andre land må stå sammen mot denne gifta. Bare arbeiderklassen kan gå i spissen for å bekjempe rasisme og nazisme og hindre at den får slå rot i egne rekker. Josef Stalin viser i «Marxismen og det nasjonale spørsmålet» hvordan undertrykking av nasjonale minoriteter blir brukt til å hindre arbeiderklassens enhet. Han fortsetter:

• «Men arbeiderne ønsker en fullstendig sammen-smelting til en eneste internasjonal arme av alle arbeidere, rask og endelig frigjøring fra en intellektuell binding til borgerskapet, og den fulle frie utvikling av sine brødres intellektuelle kraft, uansett hvilken nasjon de måtte tilhøre.

• Derfor bekjemper arbeiderne nasjonal undertrykkingspolitikk i alle dens former, og vil fortsette å bekjempe den. Fra den mest subtile til den mest brutale, og på samme måte alle utslag av politikken med å sette nasjoner opp mot hverandre.»

ILLUSTRASJONENE: Dette svineriet var klistra opp i oppgangen til Rasphal Singh Bal på Romsås. Nynazistene i «Norsk Front» fører klar tale der regjeringa og politifullmektig Skogstad i Asker og Bærum dekker rasismen bak talemåter og paragraf-rytteri. «De kan ikke snakke om demokrati hvis de godkjenner slike krefter som det der», sier inderen om regjeringa som vil godkjenne «Norsk Front» under henvisning til «demokrati» og «ytringsfrihet».

BILDET: Mens myndighetene stuer fremmedarbeiderfamilier inn i kondemnerte gårder, får Rasphal Singh Bals kone ikke flytte til Norge fordi politiet ikke er fornøyd med boligforholdene hans. Han

EKTEFELLEN FÅR BO TRE «Hold kj skal send

Rasphal Singh Bal kommer fra India, men har arbeidet her i to års tid. I desember kom kona, Baldev Kaur for å besøke ham. De møttes i ti minutter i et lite rom på Fornebu, under oppsyn av politi. Så ble kona sendt tilbake til India.

Takket være hjelp fra venner fikk han kontakt med advokat, og saka ble tatt opp i avisene. Nå venter han kona hit igjen, myndighetene har omgjort utvisningsbeslutninga. Hun får nå være her i tre måneder som turist. Hva er dette for slags land, undrer hun, der det blir lagt så mange hindringer i veien når mann og kone vil bo sammen. Særlig blir utlendinger fra slike land som det jeg kommer fra, behandlet dårlig av politiet og myndighetene. Er det fordi vi har en annen hudfarge?

Den 15. desember kom Rasphal Singh Bals kone til Norge. Men ikke med det flyet han venta. Da hun ikke var kommet, dro han hjem ut på kvelden, og tilbake neste dag. Nå fikk han via SAS-informasjonen beskjed om at kona venta i passkontrollen. Da hadde politiet alt bestemt seg for å sende henne hjem, og ga dem ti minutter til å snakke sammen. Hun hadde tilbragt natta i det lille rommet, og politiet hadde bestemt seg for å utvise henne. Det var hennes første utenlandstur, og møtet med Norge ble litt

av et sjokk. Rasphal protesterte sjølsagt på hjemsendinga, og viste fram både vielsesattest og bryllupsbilde. Han ba også om å få ringe venner, arbeidssted eller advokat. Men politiet avviste alle innvendinger og ville ikke tro de var gift. «Hold kjæft, hun skal sendes hjem», var svaret han fikk.

Sjel ble han behandla som en forbryter. Da han ville gå på toalettet, ble han fulgt av to politimenn som forlangte at døra skulle stå åpen. Han fikk ikke dra hjem fra Fornebu, men ble kjørt i politibil til Fremmedpolitiet. Først etter at de hadde sjekket pass og papirer fikk han gå.

Den kvelden var han som rimelig kan være temmelig fortvilt. Han drakk seg full og havna i fyllearesten. Det bør ikke en fremmedarbeider i Norge gjøre. Neste morgen ble han bragt rett derfra til Fremmedpolitiet før han ble sluppet fri.

MYNDIGHETENE BEHANDLER DEG ETTER HUDFARGEN DIN

Etter det som skjedde med kona har han vært redd for utvisning. Sjøl om hennes utvisning er omgjort, stoler han ikke lenger på at han har noen rettigheter i Norge, han tror ikke lenger på noen beskyttelse fra loven. Han veit at loven ikke er noe bra for utlendinger. Og

A black and white photograph showing a close-up of a person's hand resting on a textured, possibly knitted, surface. The background is a wooden wall with vertical planks. The hand is positioned in the lower left corner, with fingers slightly curled. The textured surface appears to be a piece of fabric or a rug with a distinct weave pattern. The wooden planks are vertical and show natural wood grain and knots.

MÅNEDER SOM «TURIST»
eft, hun
les heim»

Da kona skulle komme flytta han fra en leilighet som ville tilfredsstille politiets krav, men som var kald og gammeldags. Han flytta inn hos en venn som har en moderne og rommelig

Politiske flyktninger er uønska

Hadde han visst hvordan den norske regjeringa behandlet politiske flyktninger, ville han kanskje ha valgt å reise til et annet land. Nå er han her, han har foreløpig unngått utvisning, og håper saka skal ordne seg. Hvis Justisdepartementet og fremmedpolitiet hadde fått viljen sin ville han i dag med stor sannsynlighet vært en av mange tusen av hans folk som er «førsvunnet» i heimlandets fengslar.

Blant de som støtter regjeringas «gjestfrihet» er ledelsen i Sosialistisk Venstreparti (SV). SVs representant i justiskomiteen i Stortinget, Torild Skard kommenterer saka i VG 7. januar, med å si at en dømt bør kunne rehabiliteres – «har man sonet en forbrytelse, ja så har man sonet».

Alle anti-imperialister må vise sin avsky mot den norske regjeringas og SV ledernes «gjestfrihet», og kreve Achmed Bouchikis mordet utvist fra landet for godt.

Mens saka om utvisning av Sylvia Rafael var oppe i Statens utlendingskontors råd, møtte hun på ærestribunen under Donald Duck-lekene på Kongsberg (VG 17. februar). Arrangør: ukebladet Hjemmet, der Annæus Schødt er styreformann. I følge VG var hun «omgitt av direktører og salgssjefer i bladet Hjemmet».

RÅD & RETT

innsenderspalte for spørsmål om helse, jus og sosiale problemer

I denne spalte svarer vi på spørsmål om helse, jus, økonomiske og sosiale rettigheter, boligproblemer og arbeidsforhold. Den norske utgava av Klassekampen har ei tilsvarende spalte.

Hvis du vil ha svar privat, så send med adresse og frimerke.

Skriv til Klassekampen, Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5.

Vi vil forsøke å trykke svaret på samme språk som du bruker i spørsmålet.

In this column we shall answer questions on health, law, financial and social rights, housing problems and working conditions. The Norwegian edition of Klassekampen has a corresponding column. If you wish a private answer, enclose a stamped addressed envelope.

Write to: Klassekampen, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

We shall try to print the answer in the same language as is used in the question.

آپ کے سائل۔

ہم اس کام میں صمت۔ تاؤن۔ مان و
ساجی حقوق۔ راتنی سائل اور کام کے بارے
میں مختلف سوالات کا جواب دیں گے۔
کین KLASSEKAMPEN سے تار و پون
میں بھی اس نوعیت کا ایک کام ہوتا ہے اگر
آپ چاہتے ہیں کہ آپ کو جواب بھی طور پر دیا
جائے تو اپنا مکمل پتہ ہمہ ڈاک نمٹ دراز کیجیے
ہم آپ کا جواب اس زمان میں شائع کرنے کی
کوشش کریں گے جس میں آپ کا سوال ہوگا۔
ہیں درج ذیل پتہ پر لکھیے۔

في هذا الجزء سوف نجواب على
الأسئلة عن الحالات الصحية و
القانونية والحالة المالية و
الحقوق الاجتماعية في حريده
المراع البليقي بالترويحي
يوجد جزء خاص للمراسله
اذا كنت تريد توصيات خاصه ارسل
السؤال وكذلك طرف مكتوب عليه
عنوانك وعليه طابعه بريده
اكتب الى
سوف ناول ان ترسل الجواب
بنفركه السؤال.

Bu situnda biz, saqlık, kanunlar, mali ve sosyal haklar, ev ve calisma problemleri uzerindeki sorulara cevaplar verecegiz. Sinif-Kavgasi dergisi Norveç baskısının bir haberleşme sitünü vardır. Eğer, şahsi bir cevap isterseniz, mektubunuzun içine ayrıca adres yazılmış, pullu bir zarf koymayı unutmayınız. Mektuplarınızı şu adrese yazınız: KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5. Cevaplarımızı, mektubun yazıldığı dilde vermiye çalışacağız.

NORSKE MYNDIGHETER TILBYR:

Hva skjer med folketrygden som fremmedarbeidere betaler? Hva om vedkommende betaler i 10 år og så reiser tilbake til hjemlandet sitt som ikke har noen slike ordninger?

Før om årene har fremmedarbeiderne fått tilbake på skatten for utgifter de har hatt til reiser til hjemlandet. Hvorfor får vi ikke det nå?

En fremmedarbeider dro heim for en 7 måneders periode. Han skulle få igjen samme jobb når han kom tilbake. Han måtte imidlertid ha tilatelse for å arbeide. Han var da innom Fremmedkontrollen på politiskammeret, og fikk beskjed om å vente til han fikk svar. Han har nå ventet i 45 dager, uten understøttelse av noe slag (han har arbeidet i fem år på samme plass.) Kan slikt være riktig?

K. fra Tyrkia

De avgiftene som arbeidere (norske og utenlandske) i Norge betaler til folketrygden, består av to deler: sjukepengedelene og pensjonsdelen. Overskuddet av disse innbetalingene går til et fond, Folketrygdfondet. Istedenfor å bruke overskuddet til å betale ut høyere trygder, bruker staten Folketrygdfondet blant annet til fordelaktige lån til norske monopolkapitalister!

FORMELT VARIG RETT TIL TRYGD

Vanligvis må alle som arbeider i Norge betale avgift til folketrygden. Formelt har de da varig rett til trygd herfra, sjøl om de seinere forlater landet. Det kan for eksempel gjelde alderstrygd når de fyller 67 år, eller yrkesskadetrygd. Størrelsen av utbetalinga avhenger av hvor lenge de har betalt avgift her. Vilkaet er at de sjøl når tida kommer søker Rikstrygdeverket om å få utbetalt pengene. Trygda vil ikke bli sendt dem i hjemlandet automatisk.

KREV GARANTIMOT Å BLI SNYTT!

Men det Rikstrygdeverket lover om varig rett til trygd, er i virkeligheten ganske usikkert. For Norge har regler som begrenser utførselen av norsk valuta fra landet. Disse reglene står i veien for større trygdeutbetalinger til fremmedarbeidere som er reist heim.

Fremmedarbeiderne i Norge må kreve garanti mot å bli snytt for både innbetalt trygdeavgift og trygderettigheter.

Istedenfor den tungvinte og usikre ordninga som nå gjelder, har Fremmedarbeiderforeninga krevd at innbetalt trygdeavgift skal betales tilbake hvis arbeideren forlater landet.

SKATT OG UTGIFTER TIL HEIMREISE

Utgifter for å skaffe seg arbeidsinntekt, kan vanligvis trekkes fra på skatten. For fremmedarbeidere gjelder spesielle regler for utgifter til heimreise, som klart diskriminerer dem i forhold til resten av den norske arbeiderklassen.

Tomme trygdeløfter Diskriminerende skatteregler Rasistisk politi

Reisen til og fra Norge er fradragsberettiget, hvis fremmedarbeideren blir i landet mer enn seks måneder. Er de her kortere tid, får de istedet et fradrag som tilsvarer tolv prosent av inntekta de har hatt her.

Men om fremmedarbeideren for eksempel vil reise heim for å besøke familien i løpet av den tida han/hun oppholder seg her, blir reiseutgiftene ikke fradragsberettiget. I Oslo var det tidligere fradragsrett på reiseutgifter heim en gang i året, men den retten er tatt fra fremmedarbeiderne.

Norske arbeidere kan trekke reiseutgiftene mellom heim og arbeidssted fra på skatten hvis heimstedet er registrert som deres bopel. Om de har bopel i Finnmark og arbeid i Oslo, er denne ordninga sjølsagt en stor fordel. Men fremmedarbeideren i Norge med familie i Tyrkia kan ikke få heimstedet i Tyrkia registrert som bopel. De får altså ikke samme rettighet.

HENSYNSLØS RASISME FRA FREMMEDKONTROLLEN

Det du forteller om fra Fremmedkontrollen, er et eksempel på hvordan offisielle norske myndigheter behandler fremmedarbeidere. Saka er kurant og burde sjølsagt vært behandla på kort tid. Særlig ettersom arbeideren ikke kunne ta jobb i ventetida.

Reglene for arbeidsløshets-trygd dekker ikke riktig dette tilfellet, men etter det vi har fått opplyst, vil et krav om slik trygd i ventetida bli innfridd. Blir kravet avvist på det lokale arbeidskontoret, må det ankes til høyere hold, eventuelt til Arbeidsdirektoratet. Fra sosialkontoret kan en i slike tilfeller få en viss pengestøtte til å leve for.

Det er viktig å gjøre slike eksempler kjent, og samle norske og utenlandske arbeidere til felles kamp mot myndighetenes rasistiske praksis. Overgrep mot fremmedarbeidere er overgrep mot hele arbeiderklassen.

Regina

NORVEÇ MAKAMLARININ SUNDUĞU: BOŞ SİGORTA VAADLERİ — ENGELLEYİCİ VERGİ — KANUNLARI FAŞİST POLİS

Yabancı ülke işçilerinin para verdikleri, Norveç milli sigortasına ne oluyor? On yıl bu kuruluşa para ödedikten sonra, tekrar ülkesine dönen bir işçinin, ne gibi hakları garanti altına alınmıştır?

Evvelce, yabancı işçiler, ülkelerine evlerini izinli ziyarete gittiklerinde, yol masrafları vergiden döşerdi. Şimdi neden böyle şekilde istifa etmiyoruz artık? Yedi ay için bir yabancı işçi ülkesinden geri dönmüş bulundu. Dönüşünde, bu işçi aynı işini alabilirdi. Aynı zamanda yararlanabileceği işsizlik parasına hak sahibi olabiliyordu. Bu işçi yabancılar polisine gittiğinde kendisine, bir yardım alması kadar beklemesini söylediler. Fakat, 45 gündür hiç, bir maddi yardım almadan hala beklemektedir. (Bu işçi aynı iş yerinde devamlı olarak beş yıl çalışmış bulunuyor.) Böyle bir uygulamada adelet işçilerin, (Norveçli veya yabancı Norveç milli sigorta kuruluşuna verdikleri paralar iki fonda biriktirmektedir. Hastalık anında yararlanma fonu ve emeklilik fonu. Her iki fondan artan fazlalık ise ayrı bir fonda toplanmaktadır. Milli sigorta fonu (Folketrygdefond). Bu fondaki para ile hastalık ve ihtiyarlık aylıklarını yükseltme yerine,

devlet bu paraları başka amaçlarda kullanmakta, bilhassa, kredi olarak Norveç'in monopolleşmiş kapitalistlerinin emrine vermektedir.

DEVAMLİ RESMİ SİGORTA HAKLARI

Norveç te çalışan herkes, normal olarak milli sigorta kurumuna vergi verir. Demek oluyorki çalışan her işçi by kurumca sigortalıdır. Hatta, sonradan Norveç'i terketsen bile. Örneğin, 67 yaşında tekaütlik aylığı ve iş yerinde kaza neticesi alınacak tazminat veya aylık gibi. Bu şartların gereğince verilecek para verdiği vergiye göre orantılıdır. Hak edilmiş paranın verilmesi, vakti gelindiğinde kuruma müracaatın yapılmasına bağlıdır. Bir işçinin, hak etmiş olduğu parayı alabilmesi için verket'e başvurusu şarttır. Başvurmadan, Sigorta kurumu, otomatik olarak yabancı işçinin hakkını, yabancı işçinin ana yurduna göndermez.

ALDATILMAMAK İÇİN GARANTİ TALEBİNDE BULUN

Fakat, Rikstrygdeverket'in dev-

amlı haklar hakkındaki kanunları şüphe götürücüdür. Çünkü. Norveç parasını dışarıya çıkarma bazı kısıtlayıcı nizamnameye tabidir. Bu nizamname, yabancı işçilerin, büyük miktardaki para haklarının kendi ülkelerine götürmelerini engellemektedir. Bu nokta, halen ülkelerine dönecek olan yabancı işçiler için büyük bir engeldir. Bu yüzden, Norveçte çalışan yabancı işçilerin, verdikleri vergilerin karşılığı aldatılmamaları için şimdiden bir garantiri talebinde bulunmaları şarttır. Bu şüphe götürülen nizamnamenin değiştirilmesi için, ve gerisin geri ülkelerine dönecek olan işçilerin hakları konusunda yabancı işçiler federasyonu resmi makamlara başvurmuş bulunmaktadır.

VERGİ VE EVE YOLCULUK MASRAFLARI İÇİN

Masraflar çalışma neticesi verilen vergilerden kesilmektedir. Ülkelerindeki evlerine yapacakları yolculuk masrafları konusunda, yabancı işçiler için hususi nizamnameler bulunmaktadır. Bu nizamnameler, yabancı işçileri, Norveçli işçi sınıfının edindiği

haklar karşısında büyük lere ve haksızlıklara uğratmaktadır.

Eğer, yabancı bir işçi altı aydan fazla kalmışsa, Norveç'e giriş ve çıkış misedir. Şayet, yabancı işçi altı aydan daha az bir müddet kalmışsa o zaman, buradaki kazanmış olduğu hakkın 12% 'sini alır. Durum böyle iken, şayet yabancı bir işçi ülkesine dönüp ailesini ziyaret etmek isterse, Norveçte iş yeri olduğu halde hakkı olması icab eden yolculuk masraflarını alamamaktadır. Öte yandan Norveçli bir işçi, Oslo'da, yılda bir defa olmak şartı ile evine yaptığı yol masraflarını alabilmektedir. Öte yandan bu hak yabancı işçiye tanınmamaktadır.

Norveçli işçiler evlerine gidiş ve geliş masraflarını vergiden indirebilmektedirler. Şayet, yerli ev adresleri iş yerlerinden uzak bir yerde kayıt edilmiş ise. Örneğin, her hangi bir işçi Finnmark'ın yerlisi ise, ve Oslo'da çalışıyorsa, bu işçinin gidiş geliş yol masraf hakkı vardır. Norveç asıllı bir işçi için bu hak tanınırken, diğer bir Türk asıllı işçi Oslo'da çalışıyorsa, Türkiye'deki oturduğu adresini gerçek evi olarak Norveç işçisinin sahip olduğu yol masrafı hakkına sahip olamamaktadır.

YABANCILAR POLİSİNİN İRKÇİLİĞİ VE ALAKASIZLIK

Norveç yabancılar polisinin, yabancı işçilere karşı olan tutumu, Norveç resmi makamlarının yabancı işçilere karşı tutumunun açık bir örneğidir. Konu mühimdir ve çabuk ele alınması gereklidir. Bilhassa, yabancı işçilerin işsiz kaldıkları dönemlerde.

İşsizlik sigortası bu konuyu sağlam bir şekilde kapsamamaktadır. FAKat, alınan malumata göre, işsizlik sigortasının tam bir şekilde tatbik edilebilmesi için bekleme zamanı dikkate alınarak hak tanınacak. Eğer talep kabul edilmezse, o zaman mahallî çalışma dairesinde bir üst daireye talep yenilenmelidir, gene netice alınmazsa çalışma genel müdürlüğüne (Arbeidsdirektoratet) müracaat edilmelidir. Bu gibi durumlarda, sosyal daireden de mali yardım sağlanabilir.

Bu gibi örnekleri açığa çıkarmakta ve öğrenilmesinde büyük faydalar vardır. Norveçli ve yabancı işçilerin bir araya gelip resmi makamların ırkçı tutumlarına karşı birlik mücadelede bulunmaları gereklidir. Yabancı bir işçiye yapılan haksızlık ve saldırı, bütün işçi sınıfına karşı gerçekleştirilmiş bir saldırı ve haksızlıktır.

Nei til tariffavgift og lågere lønn

Foran lønnsoppgjøret i vår har ledelsen i den norske Landsorganisasjonen (LO) lagt fram lønnskrav som betyr at arbeiderklassen frivillig blir bedt om å gå ned i lønn. Samtidig vil de innføre tvungen avgift — såkalt tariffavgift — til LO for uorganiserte. I praksis er

• LO-ledelsens «krav» lyder på 5,6 prosent lønnsøkning.
• Samtidig stiger prisene med nesten det dobbelte 9 — 10 prosent.

• LO-ledelsens krav er ei «ramme», som inneholder:

1. Generelt tillegg — dvs. et tillegg som alle får.
2. Lavtlønns tillegg — dvs. et ekstra tillegg for arbeidere med låg lønn.

3. Et ekstra tillegg for arbeidere som har hatt mindre «lønnsnedgang», dvs. som ikke har kjempet til seg lokale lønns-tillegg mellom de sentrale tariffoppgjørene.

Dette viser at det generelle tillegget — det som alle får — blir betydelig mindre enn 5,6 prosent. Og sjøl de dårligst stilte som får hele tillegget på 5,6 får bare om lag halvparten så mye lønnsøkning som prisene stiger!

HVA ER «LØNSSGLIDNING»?

For å få rekkestykket sitt til å gå opp sier ledelsen i LO at fagorganiserte skal få 4 prosent «lønnsnedgang». «Lønnsnedgang» er pampenes betegnelse på slike lønnsstillegg som arbeidere på enkelte arbeidsplasser kjemper til seg i tariffperioden, mellom de sentrale oppgjørene. Men for svært mange arbeidere og spesielt for arbeidere i lågt-lønnsyrker, «glir» ikke lønna i det hele tatt. Alle ansatte i staten er dessuten fratatt ret-

ten til slike lønnsstillegg. Den «lønnsnedgang» LO-ledelsen rekner med er dessuten ikke noe krav. Det er noe de «regner med». Hundretusener av fagorganiserte blir med andre ord «lovt» et tillegg LO-ledelsen sjøl ikke vil kjempe for, og som tusener på tusener av fagorganiserte ikke en gang har rett til å kjempe for. Fremmedarbeidere blir spesielt rammet av dette. De er ofte lågtlønte, og organisert i forbund, f.eks. Hotell og Restaurant, der det ofte bare blir oppnådd små lokale lønns-tillegg.

NEI TIL «KOMBINERTE» — KREV FORBUNDVISE OPPGJØR

De siste åra har ledelsen i LO sammen med den sosialdemokratiske regjeringa innført kombinerte oppgjør. Oppgjøret i år er et kombinert oppgjør. Det betyr at LO-ledelsen, staten og kapitalistene setter «ramma» for oppgjøret, bestemmer hvor mye som skal være direkte lønnsstillegg, hvor mye som skal være «indirekte tillegg» fra staten, som lettere skatt, «subsidiar» for å hindre at prisene stiger så mye som før, osv. Dette skjer samtidig som oppgjøret for alle forbundene blir slått sammen til ett, samordna oppgjør.

I virkeligheten betyr dette at fagorganiserte mister retten til sjøl å stille krav direkte til kapitalistene og slåss for dem.

dette tvangsorganisering uten rettigheter. Tariffavgift er allerede innført for fremmedarbeidere på gruppeimport. Fremmedarbeidere og norske arbeidere må sammen slåss mot tariffavgift, og gå sammen om å stille harde lønnskrav, og avvise planer om lønnsnedslag.

«Forhandlingene» mellom LO og kapitalistene i Norsk Arbeidsgiverforening (NAF) blir enda mindre «frie» enn de har vært. Og kapitalistene slipper billig ved at staten overtar en del av regninga. Men hvem betaler når staten overtar? Jo, arbeiderne. Det er våre skattepenger vi «får tilbake». I tillegg er alle slike «indirekte tillegg» umulig å kontrollere. De pengene du får i handa, kan du sjøl kontrollere at du har fått.

• Kombinerte oppgjør betyr tvangs-diktat og lønnsnedslag

• Kombinerte oppgjør betyr at fagorganiserte mister retten til å stille krav, og kapitalistene, staten og ledelsen i LO avgjør alt på toppen. Fullstendig sammenslutning av staten, kapitalistene og ledelsen i fagorganisasjonen er det som kjennetegner fascistiske land. Kombinerte lønnsoppgjør er et steg i denne retninga.

FREMMEARBEIDERE — ORGANISER DERE! AVVIS TVUNGEN TARIFFAVGIFT!

LO-ledelsens eneste virkelige krav rammer typisk nok ikke kapitalistene, men arbeiderne. De krever tariffavgift, dvs. at alle uorganiserte skal betale 90 prosent av fagforeningskontingenten. Dette er allerede innført for fremmedarbeidere på gruppeimport. Dette kravet er tvers gjennom

reaksjonært og arbeiderfiendtlig. I stedet for å gjøre fagforeninger og klubber til kamporganisasjoner vil de ha mer penger i kassa. De som betaler tariffavgift får ingen rettigheter. Norske og utenlandske arbeidere må avvise dette reaksjonære kravet. Avvis tariffavgift — organiser dere for å gjøre fagforeningene og klubbene til kamporganisasjoner!

De viktigste kravene for alle arbeidere ved dette tariffoppgjøret må være:

• AVVIS LO-LEDELSENS «KRAV» — 30 PROSENT LØNNSØKNING MÅ TIL

• NEI TIL TVANGSDIKTAT OG STATLIG INNBLANDING

• NEI TIL SAMORDNA OPPGJØR — KREV FORBUNDVISE OPPGJØR, DVS. UAVHENGIGE OPPGJØR FOR HVERT FORBUND

• NEI TIL TARIFFAVGIFT

Fremmedarbeidere har mange egne krav å stille. Språket er viktig for å styrke enheten i klassen på tvers av nasjonalitetene. Derfor:

• KREV NORSK-OPP-LÆRING I BETALT ARBEIDSTID

Andre viktige krav gjelder rett til heimreiser og respekt for kultur og tro:

• KREV RETT TIL PERMISJON FOR HEIMREISER

• KREV RETT TIL FRIDAGER I FORBINDELSE MED HØYTIDER SOM FALLER UTENOM NORSKE HELLIGDAGER

1940s کی اجتماعی سودا کاری

ہم تنخواہوں میں کمی اور سودا کاری کیلئے جبری چندہ کی ادائیگی نہیں چاہتے۔

ماہی کاری کے سلسلے میں اجتماعی سودا کاری سے قبل ایل او قیادت نے تنخواہوں کے بارے میں اپنا موقف پیش کر دیا ہے۔ جس کا مطلب یہ ہے کہ منت کش غلبہ آج کل کے سماجی اور کارکنوں کے لئے اور سماجی زیر مرآزاد سے ایل او کیلئے لازمی چندہ لینے نام نہاد سودا کاری چندہ کی وصولی میں کمی ہے۔ عملی طور پر اس جبری چندہ کا مطلب یہ ہے کہ منت کش جبری سودا کاری کا یہ جبری چندہ ٹروپ کی صورت میں درآمد شدہ مہنگی منت کشوں پر چلے گا۔ نافذ کیا جا چکا ہے۔ مہنگی اور غیر ملکی منت کشوں کو باہم متحد کر کے اس جبری چندہ کے خلاف آواز بلند کرنے کی بجائے تنخواہوں میں منقول اضافے کا مطالبہ کرنا چاہیے۔ اور ایل او قیادت کی تنخواہوں میں کمی کی سازش کو نام نہاد دینا چاہیے۔ ایل او قیادت نے آج کل میں 90% فی صد اضافے

تعمیل کیا ہے جبکہ اس دوران منت کشوں میں اضافہ اس سے دہائی میں 90-100 فی صد ہو رہا ہے۔ ایل او کے مطالبے کا ڈھائی گنا کم اس طرح ہے۔
1. عام اضافہ: لینے والا اضافہ جو برائے کر دیا۔
2. کم اجرت: پانے والوں کیلئے اضافہ، یہ ایسے ترقی جس کے منت کش کم تنخواہ پانے والے ہیں۔
3. خامی اضافہ: یہ ان منت کشوں کے لئے مخصوص ہے جو اجتماعی سودا کاری میں رہا گئے۔
4. مہنگی سے بڑھتی ہوئی اضافے کی حدود: اس سے ظاہر ہوتا ہے کہ عام اضافہ جو برائے کر دیا گیا ہے۔
5. 90% فی صد سے کم ہونا: اس جبری حالت کا نشانہ ہے کہ منت کش جنہیں 90% فی صد اضافہ دیا گیا ہے وہ منت کشوں میں اضافے کا منہ نہ کر سکتے ہیں۔
اجرت کی حدود سے کیا مراد ہے؟
ایل او قیادت تنخواہوں میں زیادہ اضافہ ظاہر کرنے

کے لئے کم تنخواہ دیتا ہے۔ اس سے مراد یہ ہے کہ مہنگی یونین زیادہ سے زیادہ اس حد تک مطالبہ کر سکتی ہیں لیکن عملی طور پر یہ شمار مہنگی خاص کر کم تنخواہ پانے والے منت کشوں کے لئے ہے۔ اس کا مطلب یہ ہے کہ منت کشوں کو جس قدر کہ وہ عام کارکنوں کے مقابلے میں بہتر ہیں اس سے کم تنخواہ دیا جائے گا۔ اس سے ظاہر ہوتا ہے کہ منت کشوں کو جس قدر کہ وہ عام کارکنوں کے مقابلے میں بہتر ہیں اس سے کم تنخواہ دیا جائے گا۔ اس سے ظاہر ہوتا ہے کہ منت کشوں کو جس قدر کہ وہ عام کارکنوں کے مقابلے میں بہتر ہیں اس سے کم تنخواہ دیا جائے گا۔

گڈنڈن سالوں میں ایل او قیادت نے منت کشوں کو پسند حکومت سے مل کر اجتماعی سودا کاری کا بنا ڈالا ہے۔ اس سال میں اجتماعی سودا کاری ہوگی اس کا مطلب ہے ایل او کے منہ پر اس کی حکومت اور سرمایہ داروں کی سودا کاری کی حدود طے کرتے ہیں۔ یہ منہ پر ہے کہ بددعا سے اضافہ کیا گیا ہے اور حکومت کی طرف سے بالواسطہ اضافہ (یعنی منت کشوں کی اور منت کشوں میں اضافہ لینے کی سطح پر برقرار رکھنے کیلئے) امداد کرتے ہوئے دیکھتے ہیں۔ یہ سب بددعتی غلام یونینوں کے لئے اجتماعی سودا کاری کرتے ہوئے طے کر دیا جاتا

ہے۔ عملی طور پر اس کا مطلب یہ ہوتا ہے کہ منت کشوں کو سرمایہ داروں سے اپنے حقوق منوانے کا حق سلب کر دیا جاتا ہے۔ ایل او قیادت اور نازک کے سرمایہ داروں کی تنظیم NAF (نازک کے آج کل کے تنظیم) کے درمیان مذاکرات ہیں جس سے کہ آزادانہ ہوتے ہیں اور سرمایہ داروں کے منت کشوں کو چھوڑا لیتے ہیں۔ کیونکہ حکومت کے اخراجات اپنے کاتے میں ڈال لیتا ہے۔ لیکن جب حکومت کے اخراجات اپنے کاتے میں ڈال لیتا ہے تو اس کی ادائیگی کو کرتا ہے۔ اس کا مطلب یہ ہے کہ منت کش 1 لینے والا سرمایہ داروں میں رہا ہے۔ اس کے علاوہ ہمارا اس بالواسطہ اضافے پر کوئی اختیار نہیں ہوتا ہمارے اختیار میں تو وہ ہے کہ ہمارے جیب میں آتے ہیں۔
— اجتماعی سودا کاری کا مطلب ہے جبری آمریت اور تنخواہوں میں کمی۔

اجتماعی سودا کاری کا مطلب ہے کہ یونین کے منت کش اپنے مطالبات خود پیش نہیں کر سکتے بلکہ ان کے وقت سے ایل او۔ سرمایہ دار اور حکومت سب کچھ طے کر دیتے ہیں۔ حکومت، منت کشوں کی تنظیم اور سرمایہ داروں کا باہم الحاق ہوتا ہے۔ منت کشوں کے لئے اضافہ اور اجتماعی سودا کاری اس صورت میں آگیا تھا!

غیر ملکی منت کشوں — ٹریڈ یونینوں میں شامل ہونا!
سودا کاری چندہ جبری طور پر نافذ کرنے کی ایل او سکیم رد کر دو!

ایل او کا واحد اور اصل مطالبہ سرمایہ داروں پر اثر انداز نہیں ہوتا۔ ایل او کا مطالبہ یہ ہے کہ ایسے نام نہاد جو کہ یونین کے برہمنوں کے یونین کے چندہ کا نقصان میں آئے ہیں اس کے خلاف کریں۔ اس پر وہ چلے جائیں

ٹروپ کی صورت میں درآمد شدہ مہنگی منت کشوں کے سلسلے میں عمل کر رہا ہے۔ یہ مطالبہ مکمل طور پر رجعت پسندانہ اور مزدور دشمن رہنمائی ہے۔ ٹریڈ یونینوں کو حقوق کیلئے جدوجہد کرنے والی تنظیم بنانے کی بجائے ایل او کے لئے اُن سے عورت اپنی جیبیں بھرتے کام لینا چاہتے ہیں۔ جو ان کو سودا کاری کا چندہ دیتے ہیں۔ انہیں کوئی حق نہیں ملتا۔ مہنگی اور غیر ملکی منت کشوں کو یہ حالت میں اس رجعت پسندانہ مطالبہ کو رد کر دینا چاہیے۔ سودا کاری کا چندہ دینے سے انکار کر دو اور اپنی ٹریڈ یونین کو باہم متحد کریں۔ اس کے علاوہ مہنگی کے لئے اس میں شریک ہونا۔

تمام منت کشوں کے اس اجتماعی سودا کاری میں اہم ترین مطالبات یہ ہونے چاہئیں۔

1. ایل او کا مطالبہ رد کر دو — اجرت میں تیس فی صد اضافہ۔
2. جبری آمریت بند کر دو — کیونکہ مداخلت ختم کر دو۔
3. اجتماعی سودا کاری رد کر دو — ٹریڈ یونین کو سودا کاری کا حق دو۔
4. سودا کاری کا جبری چندہ رد کر دو — غیر ملکی منت کشوں کے اپنے حق میں منت کشوں کے لئے۔
5. زمان نام ملنے کے علاوہ مہنگی اور اضافہ کے علاوہ مہنگی کے لئے نہایت ضروری ہے اس لئے مطالبہ کر دو کہ اوقات کار کے دوران نازک زبان سکھانے کا انتظام کیا جائے۔
دوسرے اہم مطالبات ہیں اپنے مندرجہ بالا مطالبات کے علاوہ ایل او کے خلاف اور مہنگی کے خلاف لکھا گیا ہے کہ اپنے مندرجہ بالا مطالبات کا حق دیا جائے۔ اپنے عام تبادلات مندرجہ بالا مطالبات پر باقی رہا ہے۔

THE CALL:

Support Azania's PAC!

The Call, political newspaper of The October League (Marxist-Leninist), in its issue of January 31, 1977, claims support to Azania's (South Africa) Pan Africanist Congress (PAC), saying:

«The mass struggle for freedom in Southern Africa (Azania) is shattering white supremacy and apartheid and the schemes of the two superpowers. With the Pan Africanist Congress (PAC) playing the leading role in the revolutionary struggle, the various maneuvers of the Vorster racist regime and of the U.S. and Soviet social-imperialists are being exposed.

Last year, negotiations were initiated by Henry Kissinger to disarm the masses and promote a pro-US puppet regime in places of the tottering Rhodesian and South African ruling cliques. But now these talks appear to be in shambles.

Under these circumstances, the Soviet Union is stepping up its propaganda for a «multi-national» force to «liberate» southern African and create a situation similar to that in Angola. The social-imperialists aim is to foment divisions in the ranks of the African liberation movements and slip in through the back door as the old colonial powers are being kicked out through the front.

The masses are learning through their experiences that they must rely on their own revolutionary struggle and not the superpowers or their frontmen.

Since its founding in 1959, PAC had been in the forefront of the Azanian peoples struggle, taking up arms against the Vorster regime and exposing both superpowers as well as the South African revisionist communist party for its line of «peaceful transition».

PAC representative Gqobose, in a recent speech to supporters in Germany, said: «Let us unite the struggle of the peoples of West Europe, North America and the third world against racism and both superpowers, the USA and the USSR, and this alliance will lead to victory.»

THE CALL

The Call, avisa til October League (Marxist-Leninist) i USA, oppfordrer i en artikkel 31. januar til å støtte PAC (Pan Africanist Congress) i Azania.

Kissingers forsøk på å avvæpne massene og få inn lojale marionett-regjeringer for USA, ser ut til å ha mislykkes. I stedet triller Sovjet opp propagandaen for «multinasjonale» styrker for å «frigjøre» det sørlige Afrika på samme måte som Angola. Sosialimperialistene ønsker å splitte frigjøringsbevegelsen og snike seg inn bak døra når de gamle kolonimaktene blir sparka ut.

Siden PAC ble dannet i 1959, har organisasjonen stått i første rekke i Azanias folks kamp, og tatt til våpen mot Vorster-regimet. Samtidig har PAC avslørt begge supermaktene, og det sørafrikanske revisjonistpartiet som snakker om «fredelig overgang».

ČARTA 77' ODBRANA GRADANSKO DEMOKRATSKA PRAVA U FAŠISTIČKOJ DRŽAVI

1968 diže se narod u Čekoslovačkoj na borbu protiv sovjetske prevlasti i za udvođenje demokratskih prava u zemlji. I ova češka borba ugušena je sa sovjetskom vojnom intervencijom 21.8.1968.

U početku januara 1977 izašao je dokument u javnost nazvan 'Čarta 77'. 257 češka i slovačka dali su svoje potpise tražeći time kraj političkim prognomima, i uvođenje demokratskih prava. Vlada Čekoslovačke reagira na ovaj dokument žestoko.

Neki od onih koji su bili potpisnici Čarte 77 završili su u mnogobrojnim tamnicama današnje Čekoslovačke. Mučeni heroje današnjice, ukrajući im rad, na osnovu njenih traženja pravde. To ujedno pokazuje, da Čekoslovačka nije socijalistička nica sa demokracijom za radnu klasu i njenih prijatelja, i s diktaturom nad buržoazijom, nego jedna kapitalistička zemlja, gdje nova sprovodi svoju diktaturu nad radnim narodom Čekoslovačke. A zaista diktatura po fašističkom uzoru.

1. januara ove godine Čarta 77 je potpisana od strane 257. Ovo pismo upereno je protiv zabrane rada za protivnike diktature u zemlji. U pismo se navodi, da mnogi ljudi žive u strahu da će izgubiti svoje radno mesto, a njena deca neće imati pravo na školovanje, jer su im roditelji protiv vladajuće klase u svojoj zemlji.

Čarta 77 pokazuje da češke vlasti zabranjuju i tlače pravo primati i cavati informacije. Telefoni se pris-

luškaju, ljudi se prate u svaku stopu. Pretres kuća, spijunaža i izdaja. Pismo optužuje čekoslovački režim za sistematsko kršenje ljudskih prava i demokratskih sloboda.

Tko su ljudi potpisnici Čarte 77? Većina njih su intelektualci. Ovdje ni Organizatorski nema radničke klase. Politika ove grupe je politika liberalne buržoazije. Ide na to da uvedu građansko demokratska prava u jednoj fašističko upravnoj zemlji.

FAŠISTIČKA DRŽAVA

Krušćov - revizionistička kontra-revolucija je srušila socijalistički Sovjet deo istočne Evrope, i izgradila kapitalizam u 1956-66.

Čekoslovačka nije samo kapitalistička, već i fašistička država sva radnička prava prestala su važiti, nakon sovjetske krvave okupacije 1968. Nova buržoaska vladajuća klasa u Moskvi još uvek drži Čekoslovačku u svojim rukama, dajući marionetsko fašističkom režimu prava nad čekoslovačkim narodom.

Mnogi potpisnici Čarte 77 bili su aktivni još za vrijeme Dubčeka, do avgusta 1968. Na isti način kao i Dubček, potpisnici Čarte stoje u opoziciji protiv Sovjetskog Saveza. Iako se samo bore za demokratska prava koja su recimo u zapadno evropskim zemljama, ova borba je važna zbog toga što se upravo bori protiv fašističke diktature u Čekoslovačkoj.

Fašistički karakter čekoslovačkog režima dolazi jasno do izraza sa

svojim progonom potpisnika Čarte 77.

PROGON POTPISNIKA ČARTE 77

Jedan od vođa Čarte 77 je Pavel Kohout. Pavel je uhapšen skupa sa svojom ženom u Pragu. Policija ih zaustavlja izvlači iz auta udara, i zatvara. I mnogi drugi intelektualci su pozatvarani. Više njih iz grupe su izbaceni sa svojih radnih mesta. Među njima je i istraživač Zdenek Mylnar. Režim Čekoslovačke uperiva svoje divlje optužice protiv opozicije. Oni se optužuju da su «počinili ozbiljni prekršaj republičkog postojanja» - da du drugim rečima izdajnici naroda i radničke klase!

Fašistički režim uperiva direktni rasistički napad protiv opozicije. Jedan deo potpisnika su jevreji. Vlasti ih optužuju da su strani elementi u čekoslovačkom narodu.

Čekoslovačke vlasti imaju u planu optužiti mnoge iz opozicije na osnovi lažnih dokaza i optužbi. Nastojeći prikriti pravi politički karakter između ostalog napadajući i prostituciju, itd.

Dolje fašistički režim preti izgonom iz zemlje onih koje se bore za građansko demokratska prava.

Režim u Čekoslovačkoj zastupa i čvrsto stoji za jednu građansku fašističku diktaturu nad radnom klasom Čekoslovačke, i sviju demokratskih anti-fašističkih snaga u zemlji. Njima nije stalo ni do oslobođenja radnog naroda nit im je stalo do demokracije.

Forsvar for borgerlig-demokratiske

I 1968 reiste folket i Tsjekkoslovakia seg til kamp mot sovjetisk overherredømme og for innføring av demokratiske rettigheter. Denne kampen ble knust av sovjetiske tanks og soldater 21. august 1968.

Men motstanden mot undertrykkinga fortsetter. I begynnelsen av januar i år ble det offentliggjort et dokument i Praha - «Charta 77»-der 257 navngitte tsjekkere og slovakere krever

slutt på politiske forfølgelser og innføring av borgerlig-demokratiske rettigheter.

Reaksjonen fra myndighetene i Tsjekkoslovakia har vært voldsom. Folk som skrev under på «Charta 77» har blitt fengslet, mishandlet eller har mistet arbeidet på grunnlag av sine politiske standpunkter. Tsjekkoslovakia er ikke et sosialistisk land med demokrati for arbeiderklassen og dens allierte og

diktatur over borgerskapet, men et kapitalistisk land hvor det nye borgerskapet utøver sitt diktatur over det arbeidende folket, et diktatur av fascistisk karakter.

Det var 1. januar i år at «Charta 77» ble undertegnet av 257 tsjekkoslovakere. Brevet retter seg mot yrkesforbud for opposisjonelle i Tsjekkoslovakia. Det slår fast at mange går i frykt for å miste arbeidet, eller

for at barna deres skal bli fratatt retten til utdanning fordi de sjøl har politiske standpunkter som går mot herskerklassen i Tsjekkoslovakia.

«Charta 77» viser til at de tsjekkoslovakiske myndighetene undertrykker retten til å motta og spre informasjon. Undertrykkinga mot politiske opposisjonelle kommer ellers til uttrykk gjennom telefonavlytting, overvåking, husunder-

søkelser, spionasje og angiveri. Brevet anklager det tsjekkoslovakiske regimet for systematiske krenkinger av menneskerettighetene og de demokratiske frihetene.

Hvem er det som står bak «Charta 77» og hvilke politiske linjer står de for? De aller fleste av underskrifterne av brevet er intellektuelle. Det er ikke arbeiderklassen som er ledende i denne gruppa, hverken politisk

MAROKKO: Kong Hassans fascistregime fengsler hundrevis av revolusjonære

Den 4. januar i år begynte en omfattende rettssak i Casablanca i Marokko, mot 139 marxist-leninister. I alt sitter det i dag 240 marxist-leninister i marokkanske fengsler. Mange av de tiltalte har sittet fengsla siden 1974 uten rettergang. De er blitt torturert, plassert i isoleringsceller, og har fått minskede matrasjoner. Det er ingen tilfaldighet at marxist-leninistene er blant de som blir hardest rammet av fascist-regimets undertrykking. Revisjonistpartiet og de åpent reformistiske partiene har lenge sabotert den anti-fascistiske kampen som marxist-leninistene rundt organisasjonen Ilal Aman har stilt seg i spissen for.

Fasciststaten Marokko har lenge stått for ei brutal undertrykking av arbeiderklassen og folket i landet. Særlig grusom var massakren mot gruvearbeiderne i Jerreda i 1965. Fra 1965 til i dag er mer enn 1.000 progressive blitt drept av den marokkanske statens vold-sapparat.

ILAL AMAN - MARXIST-LENINISTISK ORGANISASJON

Ifølge den franske kommunistavisa l'Humanite Rouge, går Ilal Aman og dens leder Abraham Serfaty inn for følgende prinsipper: De innser nødvendigheten av et kommunistisk arbeiderparti for å lede og organisere den revolusjonære bevegelsen og massenes kamp. De innser nødvendigheten av å danne den revolusjonære alliansen mellom arbeiderklassen og bondene under ledelse av arbeiderklassen og dens parti. De hevder videre at det i dag er den væpnede kampen på landsbygda som er den viktigste, mens væpnede kamp i byene må underordnes kampen på landsbygda i den nåværende fasen av den langvarige folkekrigen for frigjøring fra det fascistiske diktaturet.

Det er på grunn av disse revolusjonære standpunktene at medlemmene av Ilal Aman stilles for klassestatens domstoler i Marokko.

FULL STØTTE TIL FOLKET I VEST-SAHARA

Ilal Aman har skarpt angrepet det marokkanske borgerskapets aggresjon mot folket i Sahara, og den såkalte «folkemarsjen» mot Vest-Sahara i 1975. Med full støtte både fra det nasjonale borgerskapet og revisjonistpartiet, fører kong Hassans regime krig for å annektere Vest-Sahara, som blant annet har rike fosfatkilder. Revisjonistpartiets generalsekretær Ali Yata har ifølge bladet Afrique-Asie nr. 106 uttalt: «Marokko er ingen konsentrasjonsleir. Hos oss eksisterer det politiske

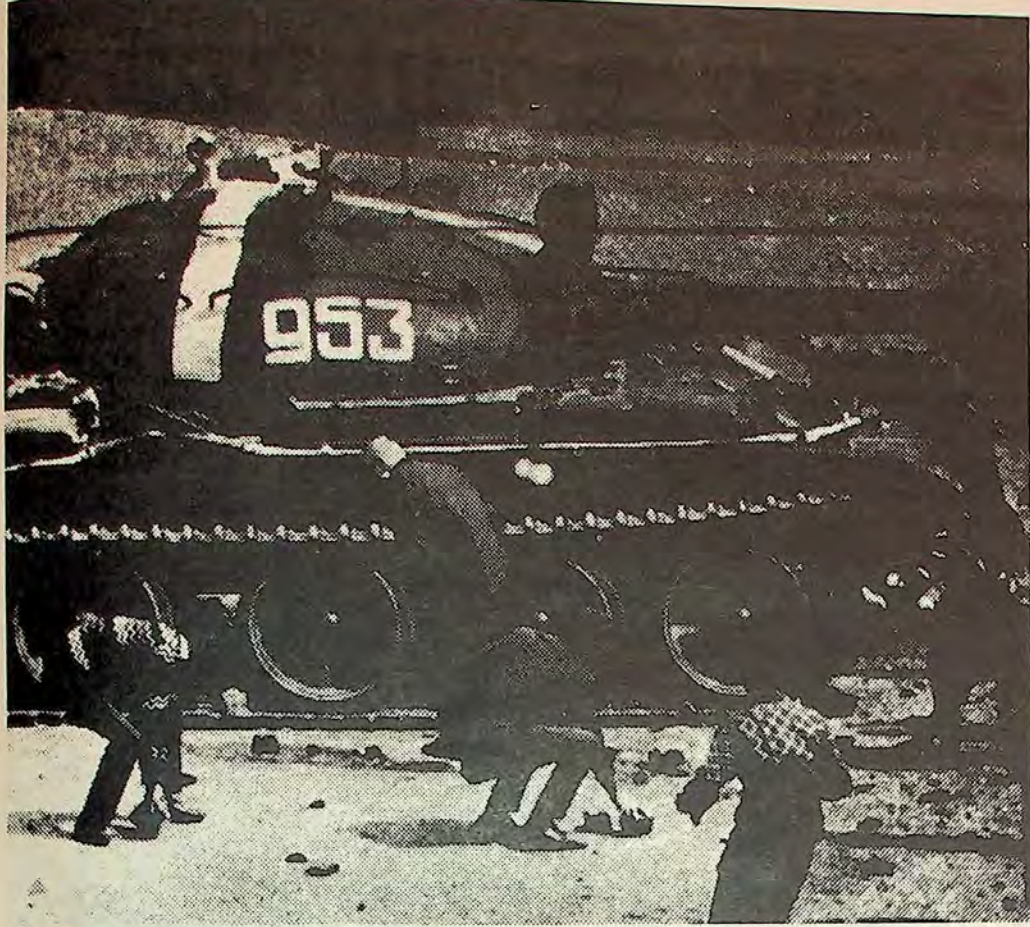
partier som fungerer normalt.» Og videre: «Vi er tilhengere av at alle politiske fanger frigis og at folk i eksil skal vende tilbake. Når det er sagt, så skal loven anvendes strengt overfor utenlandske agenter, overfor dem som går imot historiens strøm for å hindre befrielsen av vårt Sahara.»

Mens revisjonistpartiet altså vil «befri» Vest-Saharas folk fra retten til å leve fritt i sitt eget land, støtter Ilal Aman frigjøringskampen som Vest-Saharas folk fører under ledelse av Polisario-fronten, mot Marokkos politiske og militære aggresjon.

POLITISKE DEMONSTRASJONER UNDER RETTSSAKA

De tiltalte marxist-leninistene har hele tida stått fast på sitt politiske grunnsyn og gjennomført politiske demonstrasjoner i rettsalen. De markerte blant annet med et minuttstilt stillhet minnet om kommunisten Abdellatif Zeroual, som ble torturert ihjel av regimet i 1974. De har også gjennomført flere sultestreiker mot prosessen og de elendige fengselsforholdene. De har flere ganger i rettsalen fordømt torturen de er blitt utsatt for.

l'Humanite Rouge offentliggjorde nylig et dokument fra en av de tiltalte, Abraham Serfaty. Dokumentet inneholdt detaljert avsløring av torturen han er blitt utsatt for siden fengslingen 27. januar 1972. Serfaty skriver at en av torturistene etter all sannsynlighet var en franskmann, som sikkert har lært det blodige håndverket under Frankrikes kolonikrig mot det algeriske folks frigjøringskamp fra 1956 til 1962.

BILDET: I 1968 blei opposisjonen i Tsjekkoslovakia knust av sovjetiske tanks. Okkupanttroppene er i dag den beste garantist for det fascistiske regimet i landet.

regimet i Tsjekkoslovakia har kommet klart til uttrykk gjennom de forfølgelsene regimet har satt inn mot de som underskrev «Charta 77».

En av talsmennene for «Charta 77» er Pavel Kohout. Han ble stoppet av væpnat politi sammen med sin kone i Praha. De ble dratt ut av bilen de kjørte i, mishandlet og arrestert. Mange andre intellektuelle har også blitt arrestert for kortere tidsrom og forhørt sammenhengende i opp til 14 timer om gangen.

Flere av underskrifterne av «Charta 77» har all blitt sparket fra jobbene sine. Det gjelder bl.a. forskeren Zdenek Mylnar. Regimet i Tsjekkoslovakia retter ville anklager mot de opposisjonelle. De anklages for «alvorlige forbrytelser mot Republikkens grunnlag» og det sies at de opposisjonelle er «politiske og ideologiske skipsvrak, folk som har brutt alle sine bånd med folket i sitt eget land.»

Fascistregimet har rettet direkte rasisistiske angrep mot opposisjonen. En del av underskrifterne av «Charta 77» er jøder, og myndighetene har anklaget dem for å være «fremmedelementer og utlendinger» og ikke «ekte» tsjekkoslovaker.

Regimet i Tsjekkoslovakia har videre planer om å stille mange av de opposisjonelle for retten under falske anklager. De kan sjølsagt ikke innrømme den politiske karakteren i disse rettsakene, men forsøker å sk-

rettigheter i en fascistisk stat

eller organisatorisk. Politikken til gruppa er politikken til det liberale borgerskapet, til den delen av borgerskapet som krever innføring av borgerlig-demokratiske rettigheter i en fascist-styrt stat.

EN FASCISTISK STAT
Kapitalismen ble gjenopprettet i det sosialistiske Sovjet og resten av Øst-Europa gjennom Krustsjov-revisjonismens kontrarevolusjon i 1956 - 57.

Tsjekkoslovakia er i dag ikke bare kapitalistisk, det er en fascistisk stat: De demokratiske rettighetene for arbeiderklassen og resten av folket er satt fullstendig ut av kraft etter Sovjets blodige okkupasjon av landet i 1968. De nye herskerne i Kreml holder fortsatt Tsjekkoslovakia okkupert og sørger for at et fascistisk marionettregime opprettholder diktaturet over det tsjekkoslovakiske folket.

Mange av de som i dag står bak «Charta 77», var også aktive i Dubcek-perioden fram til august 1968. På samme måten som Dubcek sto for en borgerlig-liberal opposisjon mot Sovjet, står hovedmennene bak «Charta 77» for det samme. Men kampen for de borgerlig-demokratiske rettighetene er en viktig, progressiv kamp mot det fascistiske diktaturet.

Den fascistiske karakteren til

jule den sanne karakteren bak falske anklager om bl.a. prostitusjon. Videre truer fascistregimet med å landsforvise de som har reist kampen for de borgerlig-demokratiske rettighetene.

Regimet i Tsjekkoslovakia står for et borgerlig, fascistisk diktatur over arbeiderklassen i Tsjekkoslovakia og alle demokratiske, anti-fascistiske krefter i landet.

المغرب نظام الملك الحسن الفاشي يضع المئات من الثوريين في السجن

التاريخ ضد تحرير الصحراء المغربية وفي فجر الوقت الذي سيحاول فيه حزب المنحرفيين بتحرير الصحراء المغربية توحيد منظمة ILLal Aman النضال - الذي يقوم به شعب الصحراء تحت قيادة Polisarie-Front ضد المستعمرين وسخر المغرب العسكري والسياسي مظاهرات سياسية أثناء المحاكمات وقفا المتهمون الشيوعيون في كل الوقت بقوة مع مبادئهم السياسية وتظاهروا ضد المحاكمات. ومن ضمن اشياء اخرى وقفوا دقيقة حداد لذكرى الشيوعي Abdellatif Zevoual عضو اللجنة المركزية الذي عذبته السلطة في عام 1974. وكذلك اضربوا عن الاكل عدة مرات احتجاجاً على المحاكمة واحوال السجن الرهيبة. وفي اثناء المحاكمة احتجوا على تعذيبهم في السجن.

L'Humanite Rouge في الاونة الاخيرة نشرت مذكرات احد المتهمين Abraham Serfaty وضعت فيه بالتفصيل انواع العذاب الذي واجهه في السجن منذ اعتقاله في 27 يناير 1972. Sarfaty كتب بأن احد المعتقلين كان فرنسي الجنسية وتعلم عمله الوحشي هذا من حرب الاستعمار الفرنسي ضد الشعب الجزائري في اثناء حرب التحرير من عام 1956 وحتى عام 1962

وحزبها. وكذلك اعلنوا بأن النضال المسلح في الريف هو مهم جداً. وفي فجر الوقت لبدء للنضال المسلح في المدن ان يقود النضال المسلح في الريف في الوقت الحاضر. لهذه النقطة الثورية قدم أعضاء منظمة ILLal AMAN للمحاكمة امام محكمة الدولة في المغرب. التأييد الكامل لشعب الصحراء المغربية. بعد ما حثت منظمة ILLal Aman

بقوة سحر الرأسماليين المغاربة ضد شعب الصحراء في عام 1975 وما يسمى بالسيرية الشعبية. وبالتأييد الكامل من الرأسماليين البوليفيين وحزب المنحرفيين ببدأ نظام الملك الحسن الحرب ضد الصحراء المغربية المستعمرة وهي من ضمن بعض الأشياء غنية باحتياطي كبير من الفوسفات. الكتاب العام لحزب المنحرفيين Ali Yata على حسب ما نشر في مجلة Afrigue Noir صر بأن (المغرب ليس بمركز صراع) كما اغاف بأن كل الحزاب السياسية في المغرب لها الحرية التامة. وأكد بأن كل المعتقلين السياسيين سوف يلقى سراحهم وكذلك المنفيين السياسيين لهم حق الرجوع الى المغرب. وقال بأن القانون سيطبق بقوة ضد العملاء ضد هؤلاء الذين يتفادون في مجرى

في الرابع من يناير من هذا العام بدأت محاكمة 139 شيوعي في المغرب. ألدرم هناك 240 شيوعي في سجون المغرب. لقد عذبوا وروعوا في سجون انعزالية ومن غير طعام كاف. وليس من الصدفة بأن الشيوعيين والمناضلين ضد الفاشية واعضا منظمة ILLal Aman في ظروف قاسية تحت هذا النظام الفاشيستي بمساعدة حزب المنحرفيين والاحزاب الاخرى.

النظام الفاشيستي في المغرب ولعدة كبيرة وقف بسنده ضد نضال الطبقة العاملة ومثالاً لذلك القتل الجماعي ضد عمال منجم Jerrada في عام 1965 وهي عملية ارهابية. ومنذ ذلك العام وحتى الآن أكثر من 1000 تقدمي قد قتلوا تحت ارهاب السلطات المغرب المغربية.

منظمة ILLal Aman الماركسية اللينينية. ما نشر في جريدة L'Humanite Rouge - ILLal Aman - وقائما Abraham Serfaty يقول لهذه المبادئ: - يقود وينظم الحزاب الشيوعي الحركة الثورية والنضال الجماهيري. وسوف يضع الحزاب الشيوعي الفرارات الثورية لينظم الطبقة العاملة والفلاحين تحت قيادة الطبقة العاملة

JORDA RUNDT

Dutch workers hold massive strikes

Some 30.000 Dutch workers have walked out in protest against the management's refusal to meet their demand for wage increases and better livelihood. The strike movement, one of the biggest since the end of world war two, is surging forward, according to reports from the Hague.

The wave of strikes which has already lasted more than ten days was started by dockers in Rotterdam, one of the biggest ports in the world. Half of the port's 14.000 workers are on strike. As a result, 85 percent of the port is incapacitated and 35 ships are unable to dock. In Amsterdam, large numbers of dockers have walked out. They are demanding a two percent real wage hike while

the management agrees to one percent «at best».

February 17th, more than 6.000 Dutch workers marched past the parliament in solidarity with the striking dockers. The strike movement has also spread to transport, engineering, building, aviation, printing, dairy and other industries. In the Hague, a strike by transportation workers made thousands of workers late for work yesterday morning. The printers' strike brought the publication of some national and local newspaper to a standstill.

At present, workers in other industries are ready to take part in the movement.

(Hsinhua, February 18th)

Danish printers hold nationwide strikes

Danish printers went on a nationwide strike recently in solidarity with the striking workers at the Berlingske House and in protest against an unreasonable court judgement, according to newsreports from Copenhagen.

Some 1.000 printers at the Berlingske House, the biggest Danish publishing House, started a strike on January 30th to protest against the management's decision to lay off 300 workers and cut wages of others. As a result, the Danish papers «Berlingske Tidende» og «Berlingske Aftenavis» have not appeared for nearly three weeks.

But the Danish labour court handed down a «judgement» which ordered the strikers to resume work immediately and fined each striker 300 kroner. The strikers boycotted the judgement which they said was utterly unreasonable and persisted in their struggle.

On the day when the court judgement was announced, printers at the Politikens House downed tools in support of the just struggle of the Berlingske House printers and in strong protest against the court judgement. The publication of the three Danish papers printed by the House, «Politiken», «Ekstra-bladet», og «Jydske Tiden-de», was suspended.

Forced Sterilization in India

- Myths die hard, and the overpopulation myth appears to be one of the hardest. At a time when ruling class in India has failed to cover up its policies of increasing exploitation and oppression it is attempting to recoup its losses by instituting a method of population control, forced sterilization, with the basic aim of maintaining its domination and extending its subjugation and discipline over the toiling masses.

This is from an article in «New India Bulletin», a publication of Indian People's Association in North America (IPANA). The article says that contrary to the falsehood spread about India, there is no shortage of land and no scarcity of an innovative, inventive and hard working population. The density of population is favourable in India to that of for example China, North Vietnam, Japan and West Germany. The soil is rich and can in many parts of the nation produce 2-3 crops annually.

During the past year,

Brutal framferd av tyrkiske okkupant-styrker på Kypros

Den europeiske kommisjon for menneskerettighetene, som er underlagt Europarådet i Strasbourg, har nylig offentliggjort en rapport hvor de hevder at de tyrkiske okkupantstyrkene før grusomt fram da de okkuperte deler av Kypros i 1974. Rapporten anklager dem for å ha begått masse mord, voldtekt, plyndring og ran. De skal ha behandlet kyprioter på umenneskelig måte.

Da undersøkelseskommisjonen kom til Kypros i september 1975 ble de nektet adgang til den «Tyrkiske

nearly every month people from every walks of life have stood up heroically to oppose and expose the brutality and hypocrisy of the forced sterilization program. Many people have died from infections contracted during the operations, hundreds have lost their jobs and thousands have been terrorized in the name of the population control.

«It is clear that all the measures associated with the forced sterilization program cannot solve the basic problems of the lack of work and growing hunger faced by the people. The only just solution for the people of India is to carry through a social revolution to change the power structure of the pattern of ownership, a political revolution to deliver the power now held by the big capitalists and the big landlords into the hands of the workers and peasants and a scientific revolution which will release the energy of the people in order to effectively harness the power of the machine.» the articles says.

federative stat», som den tyrkiske regjeringa har kalt den delen de okkuperer. For dette hadde Tyrkia forsøkt å få igjennom i Europarådet at denne undersøkelsen ikke skulle foretas.

Regjeringa på Kypros hevder at alle de kriminelle handlingene som er nevnt ovenfor pluss en storstilt tvangsflytning av gresk-kyprioter ble foretatt på ei tid da det ikke forekom kamp-handlinger mellom de tyrkiske soldatene og kypriotiske styrker.

(Guardian)

KAMPEN MOT «FIRERBANDEN» I KINA:

Klassekamp — ikke «personstrid»

THE PICTURE: Hua Kuo-feng, chairman of the Central Committee of the Communist Party of China and Pål Steigan, chairman of AKP(m-l).

Chairman Hua Kuo-feng meets Delegation of AKP(m-l)

On February 12, the Chinese News agency Hsinhua carried an article on the meeting between Hua Kuo-feng, chairman of the central committee of the Communist Party of China and the delegation of the AKP(m-l), Norway, headed by party chairman Pål Steigan. Present at the meeting were Li Hsien-nien, member of the political bureau of the CPC central committee, and Keng Piao and Feng Hsuan, head and deputy head of the International Liaison Department of the CPC central committee.

At the banquet after the meeting comrade Li Hsien-nien pointed out that the present international situation is excellent and that the trend of development is favorable to the people throughout the world. He discussed the smashing of the «gang of four» and the excellent situation in the mass movement in China. Li Hsien-nien praised the AKP(m-l) for its political line and revolutionary activities, and emphasized that the

fraternal friendship between the two parties is founded on the basis of Marxism-Leninism and proletarian internationalism.

In his toast comrade Pål Steigan remarked that the smashing of the counter-revolutionary «gang of four» by the CPC central committee headed by comrade Hua Kuo-feng shows that comrade Hua Kuo-feng is the worthy successor of chairman Mao. The situation in China is excellent, he said. Steigan exposed the threat against Norway by the two superpowers and especially by social-imperialism. He discussed superpower rivalry leading to an increase of the danger of war and said that social-imperialism is the most likely to start a world war. Pointing out that the peoples of the Third World are the main force opposing the two superpowers and fighting for revolution, he praised China's revolutionary foreign policies formulated by chairman Mao and implemented by comrade Chou En-lai as a great and significant support to the peoples of the world.

Hva skjer i Kina? Borgerlige aviser skriver om makt-kamp mellom de kinesiske lederne etter Maos død, og om nederlag for «venstrefløyen» med «firerbanden» i spissen.

Utviklinga i det sosialistiske Kina forstås ut fra borgerlig intrigenkning. Det som skjer i Kina nå er ingen maktkamp mellom personer, men en kamp om hvilken vei Kina skal følge, den sosialistiske eller den kapitalistiske veien. Det er klassekamp. Formann Mao Tsetung understreka gang på gang at kampen mellom klassene fortsetter under sosialismen. Med «firerbanden» i ledelsen kunne Kina ha skifta farge, slik Sovjet gjorde det etter Stalins død.

«Firerbanden» var ingen venstrefløy, sjøl om de framstilte seg som superrevolusjonære. Ingen virkelig venstrefløy kan følge ei politisk linje i strid med folkets interesser, slik «firerbanden» gjorde.

De våget sjølsagt ikke å angripe formann Mao Tsetung. Ingen som søker oppslutning i Kina kan gjøre det. De ga inntrykk av å støtte seg til hans direktiver, mens de i virkeligheten fordreide og forfalska dem slik at de passet for deres formål.

FORHOLDET MELLOM REVOLUSJON OG PRODUKSJON

Et eksempel er det som skjedde i industrien. «Sett politikken fremst», sa «firerbanden». Tilsynelatende var det i samsvar med formann Mao Tsetungs riktige linje: *Ta et fast grep om revolusjonen for å fremme produksjonen.* Men «firerbanden» fordreide dette til at «produksjonen automatisk vil øke når revolusjonen drives bra.» De fordømte dem som snakket om produksjonen eller gjorde noe for å fremme den. På fabrikk der deres linje hadde oppslutning, kunne produksjonen stanse helt. De hevdet det var galt å arbeide for «revisjonister» — ledere som ville øke produksjonen.

De satte revolusjon opp mot produksjon, klassekampen opp mot kampen for produksjonen.

På denne måten undergravde de både revolusjonen og produksjonen. Linja deres førte ikke «automatisk» til økt produksjon, men til kaos i produksjonen, anarki i økonomien, noe som på sikt ville ha ført til gjenoppbygging av kapitalismen.

LEDA IKKE KULTUR- REVOLUSJONEN

«Firerbanden» var ikke ledere for kulturrevolusjonen, sjøl om de likte å framstille seg slik. De hadde tildels ledende poster under kulturrevolusjonen. Men initiativet til denne store og viktige massebevegelsen kom fra formann Mao Tsetung sjøl. Og ansvaret for det praktiske arbeidet og for å holde staten sammen, lå hos statsminister Chou En-lai.

Allerede under kulturrevolusjonen pekte Mao Tsetung på uheldige innslag. Det ble iblant anvendt voldsmetoder istedet for argumenter, det forekom merkelige slagord som «Ned med alt». Åpent kontrarevolusjonære handlinger, som brannstiftinga i den britiske representasjonen ble rost som revolt. «Firerbanden» var ansvarlige for endel av disse innslagene, feilaktige slagord, oppfordringer til voldsbruk. Undersøkelsene den seinere tida tyder på at dette ansvaret er mer omfattende enn både Mao Tsetung og sentralkomiteen har vært klar over.

KRITISERTE ANDRE — LEVDE SJØLI I LUKSUS

Noe av det som har opprørt kineserne sterkt, er hykleriets deres når det gjaldt kampen mot borgerlig livsstil. Samtidig som de i ord gikk til angrep på privilegier og slutta opp om kampanjen mot de borgerlige rettighetene (fordeler og rettigheter som ennå er ulikt fordelt under sosialismen), utnyttet de sine høye stillinger til et liv i luksus. De kritiserte vanlige kinesere for å ha småborgerlige vaner, fordi de likte å spille kort eller dyrke potteplanter. Samtidig nøt de sjøl god mat og drikke på statens bekostning.

SABOTERTE HJELPE- ARBEIDET ETTER JORDSKJELVET

Jordskjelvet i Tangshan-Fengan-området 28. juli i fjor førte til store tap av menneskeliv og materielle ødeleggelser. Det ble straks satt i gang hjelpearbeid. Sentralkomiteen sendte en delegasjon under ledelse av nåværende statsminister Hua Kuo-feng for å delta i aksjonen. Hele Kina deltok etterhvert i hjelpearbeidet.

I skarp motsetning til dette sto «firerbandens» handlinger. De forsøkte å lamme og villede sentralkomiteen ved å kritisere hjelpearbeidet for ikke å sette klassekampen i høysetet. Arrangansen deres vakte folks raseri. En uttalelse var slik: «Det er bare en million mennesker i

BILDET: Formann Hua Kuo-feng hilser en million mennesker på Tiananmen-plassen i Peking som demonstrerer til støtte for Hua Kuo-feng.

Tangshan. Men Kina med sine 9,6 millioner kvadratkilometer har 800 millioner. Hvilken rolle ville det spille sjøl om Tangshan var blitt utviska fra jordas overflate?» Dette er noe folket i Tangshan husker!

FRAKSJONSARBEID

I PARTIET

«Firerbanden» hadde bygd opp et maktapparat innafor partiet. De hadde ikke militærmakt, men en viss politimakt. De bygde opp såkalte rebellorganisasjoner. De utnyttet yttringsfriheten, de utnyttet systemet med veggaviser. De satte i gang lokale kampanjer mot lojale kadre. De hadde sine forbindelsesposter over hele landet. Partikomiteen på et sted kunne ha vanlige forbindelser med sentralkomiteen, men samtidig hadde «rebellene» forbindelse med spesielle personer i sentralkomiteen. Det var altså rein fraksjonsvirksomhet. Gruppen var ikke særlig stor eller særlig populær, men den laga store problemer.

KAMPANJEN MOT «FIRERBANDEN»

Kampanjen som nå blir ført mot «firerbanden» og den politiske linja de sto for, forsøker å forene arbeiderklassen, ikke splitte den. Kritikken konsen-

Tyrkias Revolusjonære Arbeider og Bondeparti

Klassekampen bringer her et intervju med en representant for Tyrkias Revolusjonære Arbeider og Bondeparti. Partiet svarer på supermaktenes trusel mot Tyrkia, om hvordan Sovjet forsøker å øke sin innflytelse i landet, om partiets syn på konflikten mellom Hellas og Tyrkia i Egeerhavsområdet. Andre del av intervjuet kommer i neste fremmedarbeiderutgave.

KLASSEKAMPEN: Bugün her iki süper devlet Türkiye'yi tehdit etmekte midir?

TÜRK GÖREVLİSİ: Bugün Türkiye, her iki süper devletin, yani ABD ile Sovyetler Birliği'nin hegemonya çatışmasının en yoğunlaştığı yerlerden biridir. ABD emperyalizmi, İkinci Dünya Savaşının hemen arkasından Türkiye'ye girdi. Onun yüzünde "hürriyet" ve "demokrasi" maskesi vardı. Ama o, zalim ve sömürücü idi. Yurdumuzu giderek siyasi, iktisadi, askeri ve kültürel bakımlardan etkinliği altına aldı. ABD emperyalizmi, yalnız Türkiye'nin zenginliklerini talan etmekle kalmadı. Türkiye'yi kendi saldırgan siyasetine bir alet etti. Askeri bakımdan Türkiye'yi 1950'lerde Kore halkına karşı saldıran savaşın içine soktu. Daha sonra NATO ve ikili anlaşmalarla Türkiye'yi Ortadoğu'da ABD emperyalizminin hizmetinde jandarma yaptı. Ancak her iki milliyetten Türkiye halkı, 30 yıldır ABD emperyalizmine karşı mücadele etmektedir ve bu yüzden Türkiye'de ABD'nin ve onun uoaklarının itibarı son derece kötüdür. ABD emperyalizmi, şimdi Türkiye'de son 30 yılda

elde ettiklerini koruma çabası içindedir. Fakat o, artık Türkiye halkının kahramanca mücadelesi karşısında bunda bile bir başarı sağlayamaz durumda-dır.

ABD emperyalizminin yıldızının sönmeye başlaması ve Rus sosyal emperyalizminin yükselen ve daha saldırgan bir emperyalist süper devlet olarak 1960'lann sonlarında ortaya çıkması üzerine, Rus sosyal emperyalistleri Türkiye üzerindeki karanlık emellerini her geçen gün daha anlaşırlı bir şekilde hissettirmektedirler. Rus sosyal emperyalistleri, Türkiye halkının ABD emperyalizmine karşı 30 yıldır verdiği şanlı mücadelenin semeresine konmak ve ABD emperyalizminin yerine geçip Türkiye halkını nefendisi olmak istemektedirler. Bu nedenle Rus sosyal emperyalistleri ile ABD emperyalistleri arasında Türkiye üzerindeki hegemonya mücadelesi günden şiddetlenmektedir. Onların gerek Türkiye üzerindeki, gerekse Avrupa'daki hegemonya dağılması, şüphesiz günün birinde yeni bir dünya savaşına yol açacaktır. Bundan Türkiye halkı da büyük zararlar görecektir. Rus sosyal emper-

BILDET: En million mennesker samlet seg på Tienanmen-plassen i Peking 25. oktober for å demonstrere sin støtte til at Hua Kuo-feng blei utnevnt til formann i Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti.

trerer seg om de fire og deres nærmeste støtter. Nå blir det ført diskusjoner rundt omkring på arbeidsplassene, og man kommer fram til enighet. Det er ikke innfor arbeiderklassen at kampen skal føres. Slaget må rettes mot de fire, ikke mot de ungdommene, soldatene og andre som støtta dem.

For eksempel i Shanghai, der de fire lenge hadde hatt en viss innflytelse, ble det ikke holdt dramatiske «utrensninger». Det fantes noen direkte ansvarlige, noen skurker. Men de andre ble bare kalt inn og forklart hva de fire sto for. Siden fikk de gå tilbake og arbeide politisk. Det er ei langvarig og krevende korrigering som må til, og mange falske ideer som må bekjempes.

For å forstå det som skjer i Kina, må en huske Mao Tse-tung's ord om at klassekampen fortsetter under sosialismen. Det kan hele tida oppstå høyrelinjer og falske «venstre»-linjer. Sjøl om «firerbanden» er fjerna, fortsetter kampen. Men det betyr også at kineserne stadig arbeider for å løse problemene som utviklinga stiller, og gå videre i bygginga av sosialismen.

yalistleri, bu hegemonya mücahedeinde son derece saldırgan ve tehdit edicidirler. Onlar, Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki egemenliğini hiçe sayıp tehditle uçak gemilerini Boğazlardan geçiriyorlar. Türkiye'den Ortadoğu'ya inen bir hava koridoru istiyorlar. Türkiye ordusunun yüksek rütbeli generallerini Kafkasya'daki askeri manevralara çağırıp korku veriyorlar. Onlar, tek kalımeyle Türkiye'yi bir lokmada yutmaya hazırlanıyorlar.

KLASSEKAMPEN: Sovyet sosyal emperyalizmi, Türkiye'yi haki-miyeti altına almak için ne gibi yollar deniyor?

TİİKP GÖREVLİSİ: Rus sosyal emperyalistleri, Türkiye'ye son 9 yıl içinde ABD emperyalistlerinin son 30 yılda yattığından daha fazla sermaye yatırdılar. Şimdiye kadar Türkiye'ye 1 milyar 54 milyon dolar yatırım yapan Sovyetler Birliği, bir kaç yıl içinde Türkiye'deki yatırımlarını 3 milyar 700 milyon dolara çıkarmaya çalışmaktadır. Rus sosyal emperyalistleri, bu yatırımlar ile Türkiye sanayisini can alıcı noktalarını, yani demirçelik sanayisini, alümin-

«Det sosialistiske samfunn strekker seg over en meget lang historisk periode. I sosialismens historiske periode finnes det fremdeles klasser, klassemotsetninger og klassekamp, det pågår en kamp mellom den sosialistiske veien og den kapitalistiske veien, og det foreligger en fare for gjenoppbygging av kapitalismen.

Vi må være klar over den langvarige og kompliserte karakteren av denne kampen. Vi må skjerpe vår årvåkenhet. Vi må gjennomføre sosialistisk opplæring.

Vi må forstå og behandle klassemotsetninger og klassekamp på korrekt vis, skille motsetningene mellom oss og fienden fra motsetninger innfor folket og behandle dem korrekt. I motsatt fall vil et sosialistisk land som vårt vendes til sin motsetning og forfalle og det vil finne sted en gjenoppbygging av kapitalismen. Fra nå av må vi minne oss sjøl om dette hvert år, hver måned og hver dag slik at vi kan holde fast ved en klar forståelse av dette problemet og ha ei marxist-leninistisk linje.»

Formann Mao Tse-tung på sentralkomiteens arbeidskonferanse i Peitaiho, august 1962 og på 10. plenumsessjon i partiets 8. sentralkomite i september samme år. (Oversatt av redaksjonen fra Peking Review, nr. 2, 1977.)

«Socialist society covers a considerably long historical period. In the historical period of socialism, there are still classes, class contradictions and class struggle, there is the struggle between the socialist road and the

capitalist road, and there is the danger of capitalist restoration. We must recognize the protracted and complex nature of this struggle. We must heighten our vigilance. We must conduct socialist education. We must correctly understand and handle class contradictions and class struggle, distinguish the contradictions between ourselves and the enemy from those among the people and handle them correctly. Otherwise a socialist country like ours will turn into its opposite and degenerate, and a capitalist restoration will take place. From now on we must remind ourselves of this every year, every month and every day so that we can retain a rather sober understanding of this problem and have a Marxist-Leninist line.»

(Mao Tse-tung in August 1962, at the meeting on the work of the Party Central Committee in Peitaiho in August 1962 and at the Tenth Plenary Session of the Party's Eighth Central Committee.)

latıyorlar. Onların bu uşakları, her iki siper devlete karşı olan bütün devrimcilere ve yurtseverlere azgınca saldırıyorlar. Sendikaların, kitle örgütlerinin yönetimlerini darbe ve tehditlerle gaspediyorlar. Devlet mekanizmasında ve ordu içinde kilit mevkilere yerleşiyorlar. Basını ve aydınları rüşvet ve tehditle yedeklerine almaya çaba gösteriyorlar.

KLASSEKAMPEN: Partiniz, Ege meselesini nasıl değerlendiriyor? **TİİP GÖREVLİSİ:** Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi, Rus sosyal emperyalizmi tarafından körüklenen Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir Ege savaşı karşı çıkmıştır. Türkiye ve Yunanistan halkları arasında paylaşılmayacak ve çözümlenmeyecek hiç bir şey yoktur. Ama iki siper devlet, bugün Ege Denizi'ni paylaşamıyorlar ve Ege'de bir hegemonya mücadelesi içinde-dirler. Rus sosyal emperyalistleri, Boğazlardan ve Ege'den izinsiz ve rahatça Akdeniz'e, oradan da Atlantik ve Hint Okyanuslarına inmek istemektedir. Bunun için Ege'de Amerikan hegemonyasını

geriletmek ve kendi hegemonyasını hakim kılmak için çalışıyor. Rus sosyal emperyalistleri, bu emellerini gerçekleştirmek için Yunanistan ve Türkiye'de en karanlık güçleri bir savaşa teşvik ediyorlar. Eğer günün birinde böyle bir savaş çıkacak olursa, bunda Türkiye ve Yunanistan halklarının hiç bir yararı olmayacaktır. Bu savaştan yalnız günümüzün en zalim ve en sömürücü siper devleti Sovyetler Birliği kazançlı çıkacaktır. TİİKP, böyle bir savaş tehlikesinin kara bulutları Ege üzerinde dolaştığı günler de şiddetle bu iki kardeş ülke arasındaki muhtemel bir savaşa karşı çıktı ve Rus sosyal emperyalistlerinin Ege üzerindeki karanlık emellerini bütün çıplaklığıyla teşhir etti.

Türkiye'nin hakim sınıfları, Ege'deki anlaşmazlık keskinleştiği sırada Ege'dek Yunan adalarının işgal etmek üzere İzmir'de 4. Ordu'yu kurdular. Oysa Türkiye için tehlike Yunanistan'dan değil, yeni Çarların Rusyasından gelmektedir. Bu nedenle TİİKP, 4. Ordu'nun İzmir'den alınıp doğudaki Rus sınırına götürülmesini talep etmektedir.

The Struggle against the «Gang of Four»

What is going on in China? Bourgeois papers write about a struggle for power between Chinese leaders after the death of Mao, and about the defeat of the «leftists» headed by the «gang of four».

This is to view the development of socialist China as bourgeois intrigues and conspiracies. What is going on in China now is no struggle for power between persons, but a struggle over which path China shall follow, the socialist or the capitalist road. This is class struggle. Chairman Mao Tse-tung emphasized time and time again that struggle between the classes continues under socialism. Under the leadership of the «gang of four» China would have changed color, like the USSR did after Stalin's death.

The «gang of four» did not constitute any leftwing, even though they projected an image of themselves as super-revolutionary. No true left wing can pursue a political line contrary to the interests of the people the way the «gang of four» did.

Of course, they did not dare attack chairman Mao Tse-tung openly. No one bidding for support in China can do that. They pretended to rely on his directives, while they actually distorted and falsified them to conform to their aims.

THE RELATIONSHIP BETWEEN REVOLUTION AND PRODUCTION

An example of this is what occurred in industry. «Put politics in front» said the «gang of four». On the surface this seems to agree with the correct line defined by chairman Mao Tse-tung: «Grasp revolution and promote production». But the «gang of four» distorted this to mean: «production will automatically increase when the revolution is conducted well.» They condemned those who talked about production or did anything to further it. In factories where their line was supported production could cease altogether. They maintained it was wrong to work for «revisionists» — leaders who wanted to increase production.

They opposed revolution to production, class struggle to the struggle for production. In this way they undermined both revolution and production.

THE «GANG OF FOUR» DID NOT LEAD THE CULTURAL REVOLUTION

The «gang of four» were not the leaders of the cultural revolution, although they liked to style themselves as such. They had in part leading positions during the cultural revolution. But the initiative to this great and important mass movement came from chairman Mao himself. And the responsibility for practical work and for keeping the state together was assumed by prime minister Chou En-lai.

Already during the cultural revolution Mao Tse-tung pointed out certain regrettable occurrences. In certain cases violence was used instead of arguments. Curious slogans such as «down with everything» came to light. Overt counter-revolutionary acts, were lauded as revolts. The «gang of four» was responsible for some of these occurrences, erroneous slogans and encouraging violence.

CRITICIZED OTHERS — LIVED IN LUXURY THEMSELVES

What has made the Chinese particularly indignant is the hypocrisy of the four in the

struggle against the bourgeois way of life. While they in words attacked privileges and supported the struggle against bourgeois right (rights that are unequally distributed under socialism), they took advantage of their position to lead a life in luxury.

SABOTAGED AID AFTER THE EARTHQUAKE

The earthquake in the Tangshan-Fengnan area July 28th last year led to great loss of life and material destruction. Relief work started immediately. The central committee sent a delegation under the leadership of current prime minister Hua Kuo-feng to take part in the work. Gradually the whole of China was active in doing relief work.

The acts of the «gang of four» stand in sharp opposition to this. They tried to paralyze and deceive the central committee by criticizing relief work for not putting class struggle in the forefront. Their arrogance roused the anger of the masses. Here is one of their declarations: «There are only a million people in Tangshan. But in China with 9.6 billion square kilometers there are 800 million people. What difference would it make even if Tangshan were eradicated from the face of the earth?» This is a declaration the people of Tangshan will long remember!

FRACTIONISM IN THE PARTY

The «gang of four» had built their own power apparatus within the party. They did not dispose of any military forces, but of certain police forces. They built so-called «rebel organizations». They made use of the freedom of speech, and took advantage of the system of wall newspapers. They launched local campaigns against loyal cadres. They had their own contacts over the entire country. At a given place the party committee could have normal relations to the central committee, but at the same time the «rebels» would have relations with special individuals in the central committee. This was thus pure factionism. The group was neither very big nor very popular, but it created big problems.

THE CAMPAIGN AGAINST THE «GANG OF FOUR»

The currently waged campaign against the «gang of four» and the political line they stood for aims at uniting the working class and not at splitting it. The criticism is being concentrated against the four and their closest supporters. Discussions are now being waged at places of work, and agreement is being reached. The struggle is not being waged within the working class. The blows are to be directed against the four, and not against youth, soliders and others who supported them.

CLASS STRUGGLE CONTINUES

To understand what is going on in China, one must recall what Mao Tse-tung said on the continuation of class struggle under socialism. Right opportunists and false «left» lines may emerge at any time. The struggle continues, even through the «gang of four» is deposed. The signification of this is that the Chinese continuously work to solve problems created by social development, and to continue the construction of socialism.

MAY DAY — 1977

THE PICTURE: From the May Day demonstration in Oslo 1976. 430 foreign workers demonstrated together with Norwegian workers (Photo: Class Struggle).

Rally the

Faglig 1.maifront

NORWEGIAN AND FOREIGN WORKERS — UNITE

May 1st, the international day of struggle of the working class, is drawing nearer. Ever since the first demonstrations at the end of the previous century, which were met with police and violent suppression, the bourgeoisie has tried to prevent the working class from making use of the day. But now that the «Labor Party» has served as the mouthpiece of the bourgeoisie on May Day for a generation, the demonstrations for the line of class struggle have to an increasing extent put their mark on the day.

— This occurred after the important strike at Jøtul in Oslo, where workers won victory against the arbitrary firing of a foreign worker.

— Later that year the strike of nine foreign workers at A/S Champignon was in the centre of the struggle against racism and political firings.

On October 5, the Foreign Workers' Association gathered Norwegian and foreign workers and progressive people to the first demonstration against racism and discrimination, for the improvement of social conditions for foreign workers.

LOYAL SERVANTS OF THE BOURGEOISIE

The bourgeoisie detests this advance of the struggle of foreign workers. The leadership of the Socialist Left Party (SV) and the false «communists» in the «Norwegian Communist Party» («NKP») are its loyal servants. They sabotaged the strikes at both Jøtul and Champignon. When they did not succeed in destroying the October 5th demonstration, well-known SV-members initiated a veritable campaign of slander against the organizer, the Foreign Workers' Association. The campaign, penned by Dagbladet-reporter Olav Trygge Storvik, failed miserably.

ONE OR TWO GOVERNMENT DEMONSTRATIONS?

The «NKP» and the SV-

leaders too want to march in a demonstration on May Day, together with the ruling DNA party, together with the cabinet ministers behind the ban against immigration, the racist discrimination of foreign workers — especially from Third World countries — together with the friends of hired murderer and agent Sylvia Rafael. Today the DNA, the SV and the «NKP» disagree — not over the main slogan: «Continued Labor Rule and A-Government» — but whether prime minister Nordli shall stand alone or together with a revisionist leader on the podium at Youngstorget in Oslo. A split over this issue is possible, which would compel the revisionist leaders to organize their own parade in Oslo. But this parade is no demonstration for workers. It will be a bourgeois election-campaign parade for those who are not allowed to dine with the wealthy.

RALLY THE FAGLIG 1. MAIFRONT!

Faglig 1. maifront will further the traditions from the demonstrations of class struggle the past years. Faglig 1. maifront will be a manifestation of the growing fighting unity between foreign and Norwegian workers which has developed the past year. Rally the Faglig 1. maifront 1977, and take part in May

In 1976 23.000 people took part in demonstrations and meetings organized by Faglig 1. maifront all over the country. In Oslo alone about 10.000 took part in the demonstration. An important breakthrough was made here, because unity between Norwegian and immigrant workers was an essential characteristic of the demonstration. 430 foreign workers demonstrated together with Norwegian workers under the main slogan: «Workers and oppressed of all countries — unite!»

Day work where you live or work.

The main slogan of the day will be:

MAY 1st — UNITE ON THE BASIS OF CLASS STRUGGLE!

The main slogans for Faglig 1. maifront in Oslo will be:

- Workers and oppressed of all countries — unite!
- Turn the unions to fighting organizations — combat all class collaboration!
- Fight against wage reductions — reject the combined wage settlement of monopoly capital and the DNA/LO leadership!
- Norwegian and foreign workers — unite!
- Defend the right to strike — combat all suspensions and political firings!
- Fight all imperialism, neo-colonialism and zionism!
- Fight the imperialist superpowers — the US and the USSR!
- Svalbard is Norwegian territory — reject the Soviet pressure!
- Support the liberation struggle in Azania, Namibia and Zimbabwé!
- Support the struggle of the Lapp people against national oppression!
- Ban the nazi party Norsk Front!
- Struggle against police violence!
- Fight all oppression of women!

- No to price hikes — free day nurseries for all children!
- For a socialist Norway!

SLOGANS FOR FOREIGN WORKERS

- In the demonstration there will be a section for foreign workers, where these slogans, among others, will be proposed.
- Norwegian and foreign workers — unite!
- Repeal compulsory visas now!
- Repeal the racist ban against immigration!
- No to slave contracts and group imports!
- Fight against compulsory wage settlement fees!
- Struggle against racism and xenophobia!
- Stop police harassment of foreign workers!
- We demand Norwegian courses in our working hours!
- We demand more education in their mother tongue for our children!
- The municipality of Oslo must give education to all our school-age children!
- Standard contracts, not short-time contracts.
- Norwegian and foreign housing applicants — unite!

ENHET NORSKE ARBEIDERE — FREMMEDARBEIDERE

Slutt opp om Faglig 1.maifront

1. mai, arbeiderklassens internasjonale kampdag, nærmer seg. Helt fra de første demonstrasjonstogene blei møtt med politi og volds-makt i slutten av forrige århundre, har borgerskapet prøvd å hindre arbeiderklassen i å ta dagen i bruk. Men etter at «Arbeiderpartiet» i en mannsalder har vært borgerskapets talsmenn 1. mai, har klassekampstogene mer og mer satt sitt preg på dagen.

I 1976 deltok 23.000 i Faglig 1. maifronts demonstrasjonstog og møter over hele landet. Bare i Oslo deltok om lag 10.000 i demonstrasjonstøget. Her blei det gjort et viktig gjennombrudd, fordi enheten mellom norske og utenlandske arbeidere prega demonstrasjonen. 430 fremmedarbeidere demonstrerte sammen med norske arbeidere under parolen «Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere».

— Dette skjedde etter den viktige Jøtulstreiken i Oslo, der arbeiderne vant seier i kampen mot en usaklig oppsigelse av en fremmedarbeider.

— Seinere på året var streiken til ni fremmedarbeidere ved A/S Champignon i sentrum for kampen mot rasisme og politiske oppsigelser.

Den 5. oktober samla Fremmedarbeiderforeninga norske og utenlandske arbeidere og progressive til den første demonstrasjonen mot rasisme og diskriminering, for bedring av fremmedarbeiderens sosiale kår.

BORGERSKAPETS TROFASTE HJELPERE

Borgerskapet, som hater dette oppsvinget i fremmedarbeidernes kamp, har sine trofaste medhjelpere i ledelsen i Sosialistisk Venstreparti (SV) og blant de falske «kommunistene» i Norges «Kommunistiske Parti» («NKP»). De saboterte både Jøtul- og Champignonstreiken. Da de ikke greide å ødelegge 5. oktoberdemonstrasjonen, satte kjente SV'ere i gang en veritabel bakvaskelseskampanje mot Fremmedarbeiderforeninga, som sto bak arrangementet. Denne kampanjen, som blei ført i pennen av Dagblad-journalisten Olav Trygge Storvik, mislyktes fullstendig.

ETTELLER TO REGJERINGSTOG?

«NKP» og ledelsen i SV vil også gå i tog 1. mai, sammen med regjeringspartiet DNA, sammen med ministrene bak innvandringsstoppen, visumtvangen, den rasistiske diskrimineringa av fremmedarbeidere spesielt fra den tredje verden, sammen med morder-agenten Sylvia Rafaela. I dag er det strid mellom DNA, SV og «NKP» — ikke om hovedparolen — «Fortsatt arbeiderstyre og A-regjering», men om statsminister Nordli skal stå alene eller sammen med en revisjonistleder på balustraden på Youngstorget i Oslo. Kan hende blir det splittelse på dette spørsmålet i Oslo, slik at revisjonistlederne må lage sitt eget tog. Men det blir ikke noe tog for

arbeidsfolk. Det blir et borgerlig valgkamp-tog for de som ikke fikk spise kirsebær med de store.

SLUTT OPP OM FAGLIG 1. MAIFRONT!

Faglig 1. maifront vil føre videre tradisjonene fra klassekampstogene de siste åra. Faglig 1. maifront skal slå fast den voksende kampenheten mellom fremmedarbeidere og norske arbeidere som det siste året har vist. Slutt opp om Faglig 1. maifront 1977, og bli med i 1. mai-arbeidet der du bor eller arbeider.

Hovedparole for dagen blir:

1.MAI — ENHET PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN

Hovedparolene for Faglig 1. maifront i Oslo blir:

- Arbeidere og undertrykte i alle land — foren dere!
- Gjør fagforeningene til kamporganisasjoner — kamp mot alt klasse-samarbeid!
- Kamp mot lønnsnedslag — avvis monopolkapitalens og DNA/LO-ledelsens kombi-oppgjør!
- Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere!
- Forsvar streikeretten — kamp mot suspensjoner og politiske oppsigelser!
- Kamp mot all imperialism, nykolonialisme og sionisme!
- Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet!
- Svalbard er norsk land — avvis Sovjets press!
- Støtt frigjøringskampen i Azania, Namibia og Zimbabwé!
- Støtt samenes kamp mot nasjonal undertrykking!
- Forby nazipartiet Norsk Front!
- Kamp mot politivolden!
- Kamp mot all kvinne-undertrykking!
- Nei til prisøkning — gratis daghjem til alle barn!
- For et sosialistisk Norge!
- Det blir en egen fremmedarbeiderseksjon i toget, hvor bl.a. disse parolene vil bli foreslått.
- Enhet norske arbeidere — fremmedarbeidere.
- Opphev visumtvangen nå.
- Bort med den rasistiske innvandringsstoppen.
- Nei til slavekontrakter og gruppeimport.
- Kjemp mot tvungen tariffavgift.
- Kamp mot rasisme og fremmedhat.
- Stopp politiets trakassering av fremmedarbeiderne.
- Vi krever norskundervisning i arbeidstida.
- Vi krever økt morsmålsopplæring for våre skolebarn.
- Oslo kommune må gi skoletilbud til alle våre barn i skolepliktig alder.
- Standard-kontrakter, ikke korttidskontrakter.
- Enhet norske og utenlandske boligsøkende.